

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

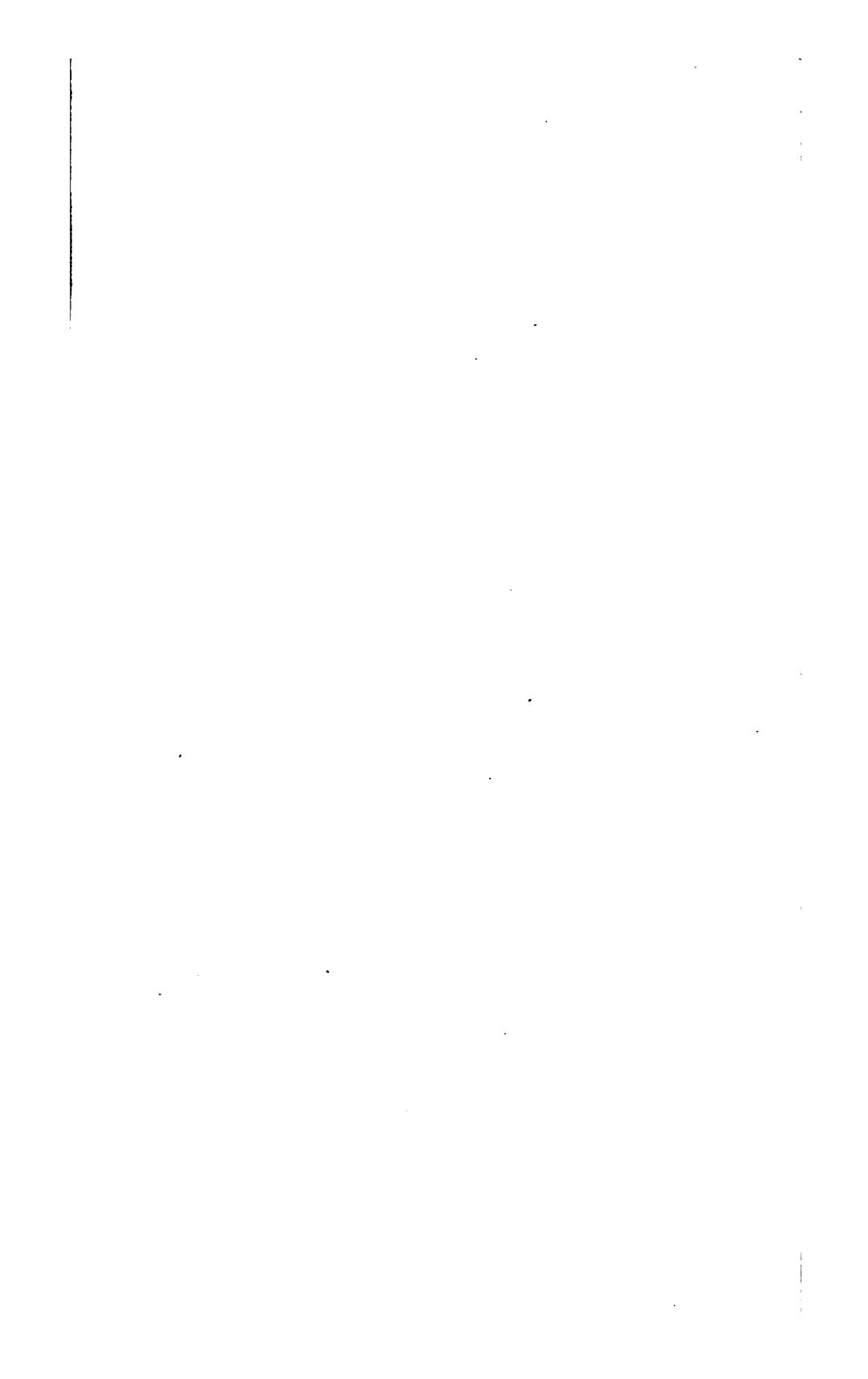
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

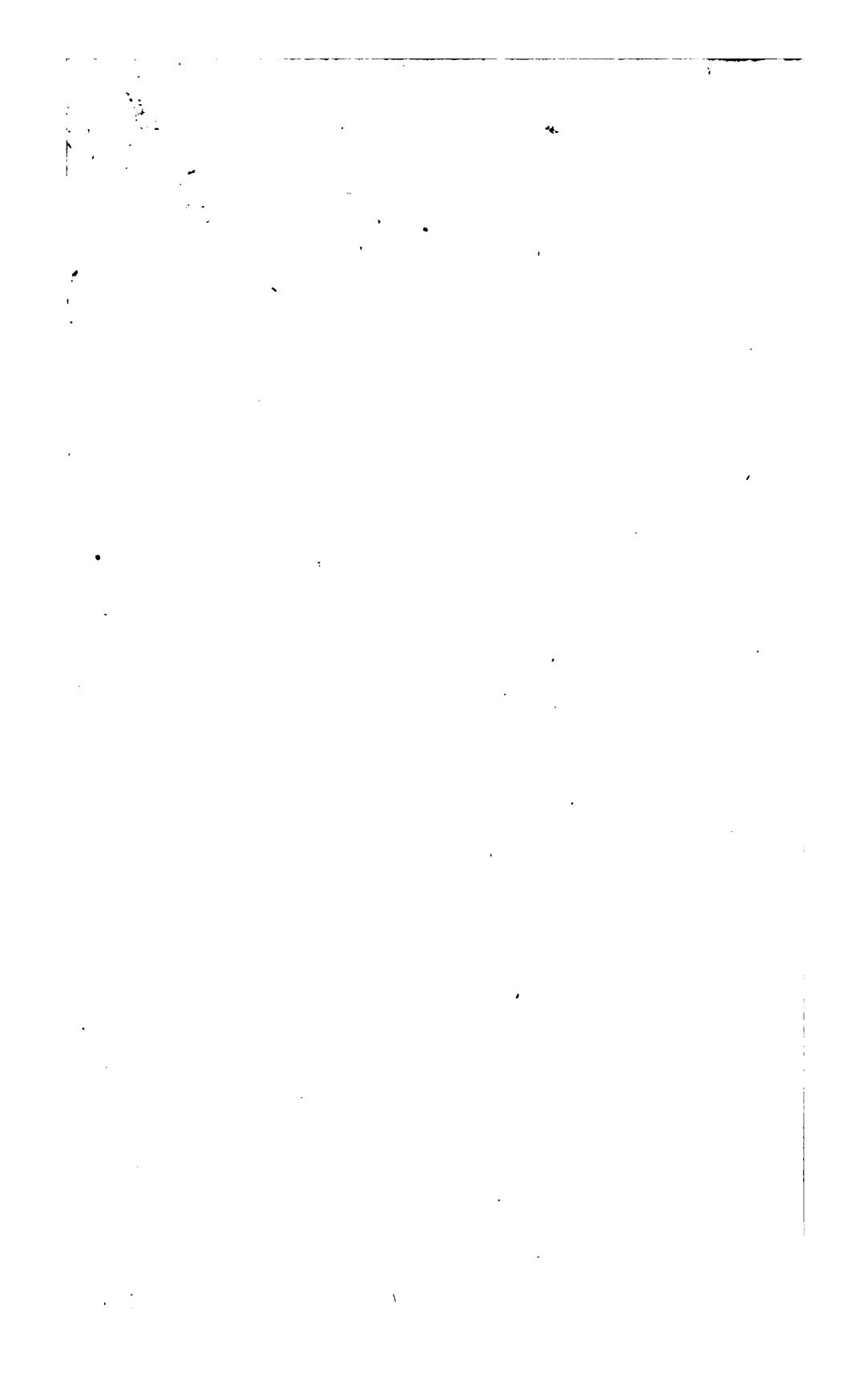

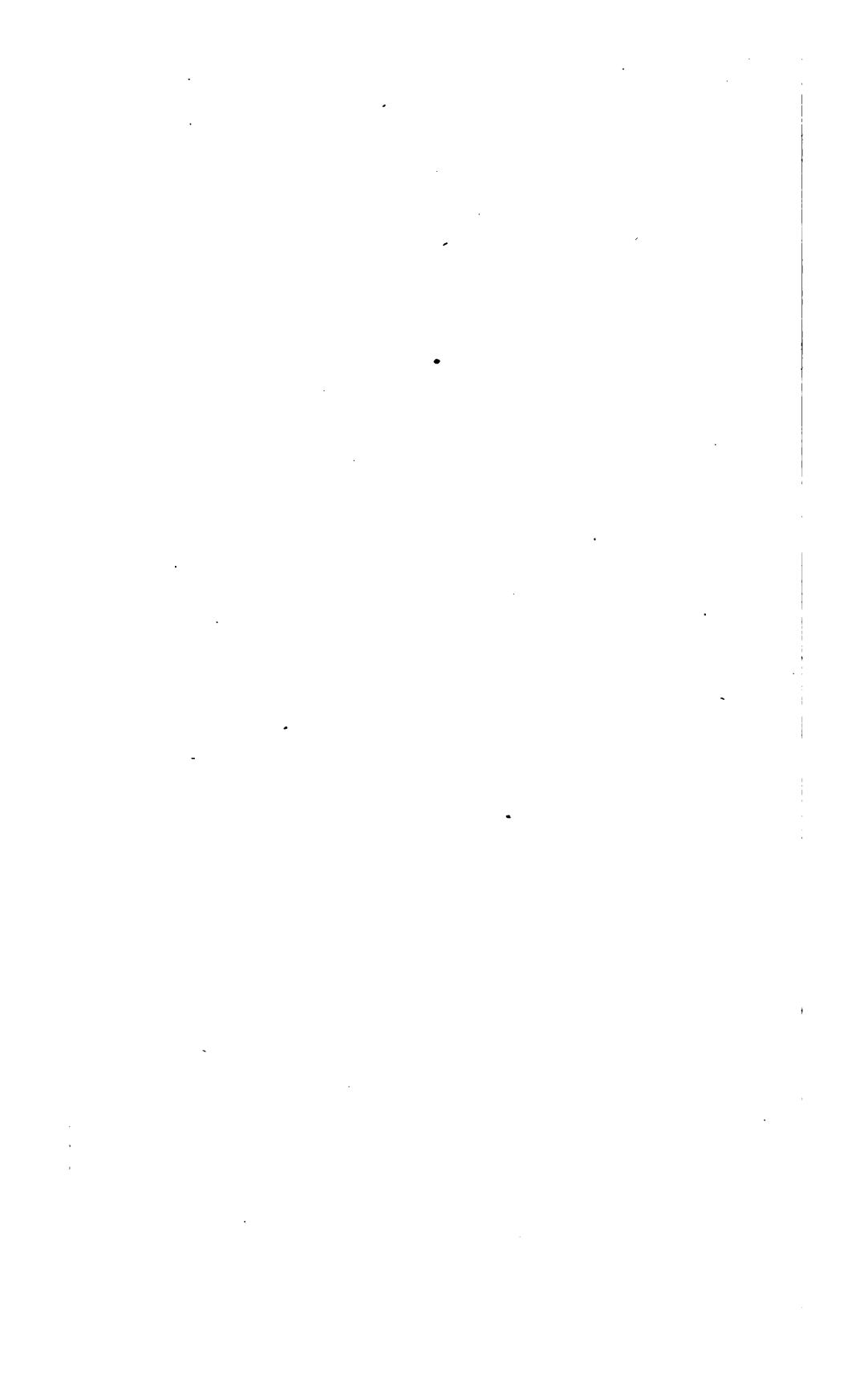
36.

699.

**SEVERI
IATROSOPHISTAE
DE
CLYSTERIBUS
LIBER.**

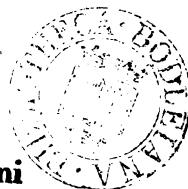
Ad Fidem
Codicis Manuscripti unici Florentini

primum

Graece edidit

Fridericus Reinhold Dietz

Med. et Chir. Doctor, medicinae in Academia Prussorum
Albertina Professor ordinarius, Clinices medicae
Medicus secundus, pauperum partis Regi-
montii Palaeapolitanae ejusque sub-
urbiorum archiater.

Regimontii Prussorum.

A p u d F r a t r e s B o r n t r a e g e r .
MDCCCXXXVI.

699.

IMPRESSIT CONRADUS PASCHKE.

**VIRO
ERUDITISSIMO, EXPERIENTISSIMO
D^R. CAROLO WEIGELIO,
MEDICO APUD DRESDENSES GRATIOSISSIMO.**

QUI

**CONSILII PER QUINQUENNIA PEREGRINABUNDUM
OPTIMIS, QUAE EJUS EST BENEVOLENTIA,
ME EST PROSECUTUS,**

**MEDICINAE GRACAE FAUTORI PE-
RITISSIMO,**

GRATISSIMO ANIMO

SEVERUM IATROSOPHISTAM

DICO.

Praefatio.

De pulsibus, de urinis extant nonnullorum medicorum Graecorum libri et editi et inediti. Secundum Galenum (de simplic. medicam. VI. p. 144. ed. Chart. vol. XI. p. 795. ed. Kuehn.) de clysmis scripsit Mantias, cuius opera esse deperdita apud omnes satis constat. Cui quamvis non antecellere credatur Severus Iatrosophista, tamen operae pretium me esse facturum sum ratus, hujus medici de hac materia unicum si primus ediderim libellum.

Codex unicus, ex quo Severi de clysmis opusculum edidi, est Florentinus, in bibli-

theca Laurentiana Plut. LXXV. 7. asservatus, bombycinus, saeculi XIV, qui praeter Aetianam ultimam tetrabiblon Ruphi Ephesii de medicamentis purgantibus librum, editionibus et Goupyliana Parisiensi principe et Mosquensi Matthaeiana longe integriorem textuque multo puriore conspicuum, Antylli de iisdem medicamentis et de clysteribus fragmenta Severique de clysmis opus continet. Hunc codicem litera F. signavi.

Severum Iatrosophistam nostrum non esse eundem cum Severo a Galeno citato aliove multo frequentius ab Aetio laudato, non est quod asseverem, quum e lectione Aetianorum capitum, Severi nomine insignitorum, nostri que libelli utrumque Severum et rebus et verbis discrepare luce clarius pateat. De aetate autem vitaque nostri auctoris nihil habemus compertum. Sed haud errasse mihi videbor, si propter dictionem scribendique cum Theophiloo, Palladio, Stephano Atheniensi simillimam rationem horum auctorum aequalem faciam nostrum Severum, quod uno vocabulo $\delta\sigma\kappa\lambda\eta-\pi\alpha\sigma\mu\circ\tilde{\nu}$ (p. 35. ed. meae, ubi vid. notulam) propemodum possit probari.

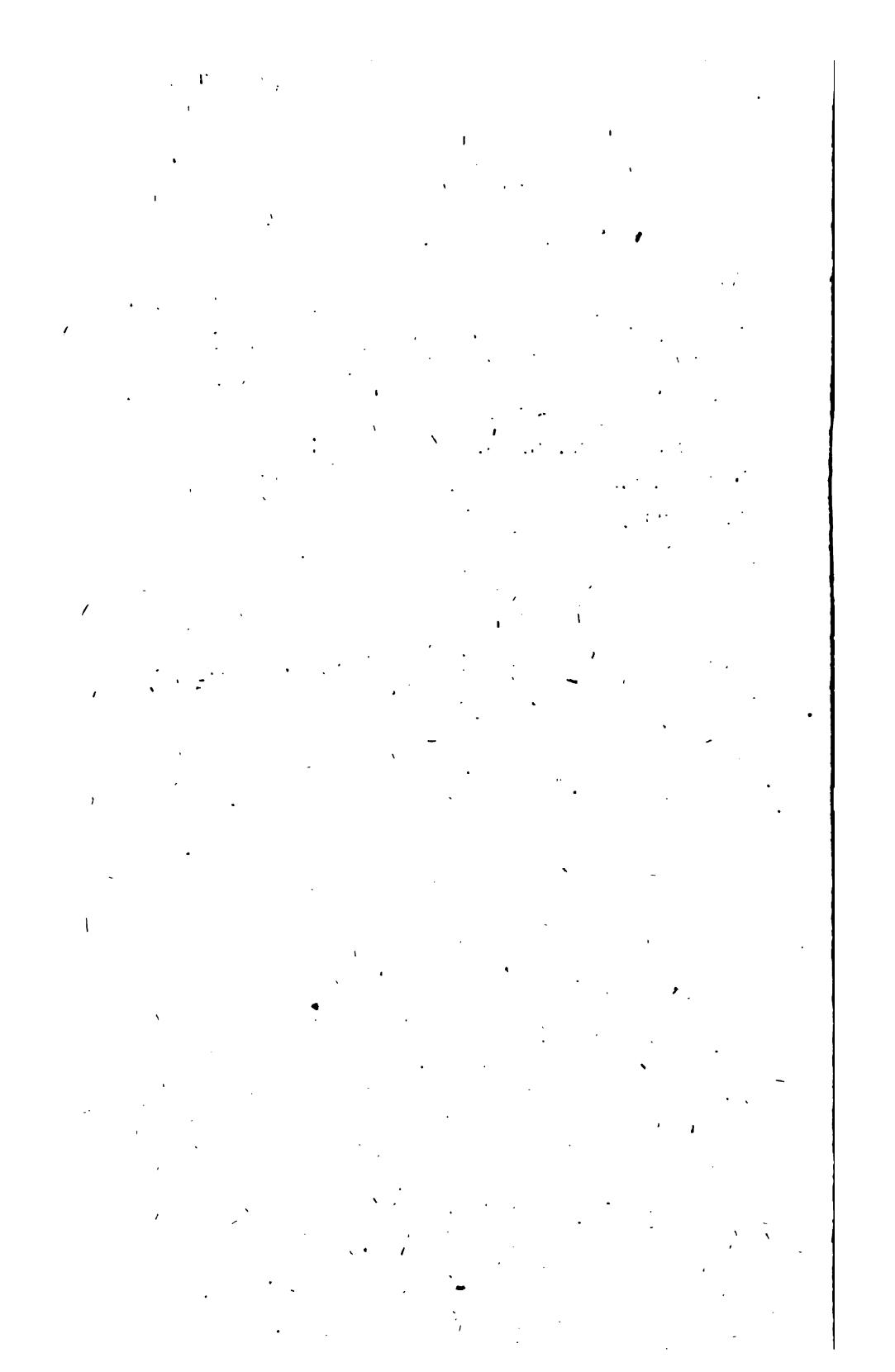
Adjeci corollarium Antylli de clysmis succinctum caput ex eodem codice delibatum atque ex alio Florentino codice (Plut. LXXIV. 2.) exscriptum ἀποσπασμάτιον de septimestri, Galeno, id quod dubium esse mihi videtur, tributum et indicem instrumentorum chirurgorum secundum literarum ordinem dispositum, in quo sunt, quae argutum ingenium artisque subactum judicium possint frustra exercere.

Scribebam

Regimontii Prussorum d. XV. mens. Februar.

MDCCCXXXVI.

**ΣΕΥΗΡΟΥ ΙΑΤΡΟΣΦΙΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΕΝΕΤΗ-
ΡΩΝ ΉΤΟΙ ΚΑΥΣΤΗΡΩΝ**

Ἐν τι τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἀναγκαῖων τὴν τῶν ἐνετήρων
χρῆσιν παραδοῦναι σοι, ὡς Τιμόθεος, συλληβδην πειρῶ-
μαι τῷ λόγῳ, πόσαι καὶ τίνες εἰδὶ κατὰ διαφορὰν καὶ
ποίῳ νόσηματι ἔκαστος αὐτῶν ἀρμόδιος. οὐν οὐδεις εἰ-
ται μὲν οὐδὲ τοῖς πρὸ τῆμαν ἡ τῆσδε τῆς μαθήσουν
γραφή, ἀλλὰ σποράδην ἐν τοῖς κατὰ μέρος ἐπὶ αὐτῶν
συντάγμασιν ἐγγράφεται. ἀριθμολόγετον δὲ κακὸν τῶν τὴν
πειραν πρεσβευόντων ὡς χρήσιμος ὁ τοῦδε τοῦ γράμματος σκοπός,
τῶν νοημάτων ζητούντων τὸ κατάλληλον
ὡς μὴ μόνον τὴν τέχνην εὑρέτιν γινεσθαι τοῦδε τοῦ
ἄκουος, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν πρώτην διδάσκαλον.
ὡς γάρ φησιν Ἡρόδοτός ὁ ιστοριογάφος τὴν Ἰβίν τὸ
δρυεον ἀγρόωποις τὴν χρῆσιν γνωρίσαι διὰ τῆσδε τῆς
μεθόδου· ἀδηγράγον γάρ ὑπάρχον τὸ δρυεον καὶ ἐκ τῶν
αἰγιαλῶν πορείζον τὴν τροφὴν, εἰτὲ ἐμφραξτιν ὑπομέ-

νον, διαγείρει τὴν φύσιν ἀμυναν τοῦ λυποῦντος, καὶ πλήσσαν τὸ δάμφιος τοῦ ὥδατος, ἐνίησιν ἔαυτῷ ὅπισθεν, καὶ μετὰ ταῦτα παῦλαν δεξάμενον τῆς πληθύος τῶν περιττωμάτων, δευτέρων τροφῶν ἐμφορεῖται. καὶ οὕτως ἀνθρώποις ἐγνωρίσθη τὸ βοήθημα. καὶ ὅχρι μὲν τούτου τὰ τῆς ἴστορίας. καρδὸς δ' ἄν εἴη, λοιπὸν καὶ τῶν οἰκείων μεμνησθαι, καὶ ἐπὶ τῷ ἐνδοξότατον μετιέναι ζῶον, τὸν ἀνθρώπον φύσει καὶ λόγῳ ἡγιόχοδημερόν. οὐ γάρ θέμις οὐτεὶς ἄλλη ἀσκεῖται μάδαιον τέχνην μετιοῦσι τὴν μὲν ἀλογωτάτην πρεσβεύειν πεῖραν, ὡς μὴ ἵπάρχοντα δὲ τὸν λόγον ἐρημὸν καταλιμπάνειν. πρέπον δὲ ὡς ἀληθῶς αἰτιολόγον καὶ παθογνώμονα τυγχάνοντα τὸν ἱατρὸν τὴν τῶν βοηθημάτων μετέρχεσθαι χρῆσιν· ἐκ μὲν γὰρ τῶν νοσημάτων τὴν ποιότητα τῶν ὑλῶν εἰδοπράτεοθαι φίλανον 1) ἀν εἴη, διὸ δὲ τῶν κράσεων τὴν 2) παράσητα, ἐκ δὲ τῶν αἰτιῶν τὴν δποτέρων 3) ἀν δέην, οἷον εἰ θερμὸν τὸ πάθος ψυχρὸν τὸ ἴαμα, καὶ εἰ ξηρότης τὸ βλαστόν, ὑγρὸν τὸ κατάλληλον καὶ τῶν ἄλλων ὑπενεγκτίον· αὐτὰ γὰρ τὰ μαχόμενα ἐκ τῶν ἐναντίων δέχεται τὴν μετάστασιν. καὶ ταῦτα τις τῶν παλαιῶν εὑθυβόλως ἔφασκεν, ὡς τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων ἴαματα ὑπάρχει, κολάζοντα μὲν τὸ ὑπερβάλλον, ἀντεισάγοντα δὲ τὸ λεῖπον, εὔκαιρον δὲ καὶ τῶν τοῦ Ιπποκράτους δρῶν μνησθῆναι, πρόσοθεσιν καὶ ἀφαιρεσιν ἐπὶ τῆς ἴστρικῆς εἰρηκότος. τούτων δὲ αὖτις καὶ τὸ παρὸν γράμμα μέμνηται καὶ τὸν ἐνεστηκότα σκοπὸν ἐπαναπάνειν κενοῖ μὲν γάρ, καθὼς προεῖπον, ἐκκαθαίρουσα τὰ περιττώματα ἐπὶ τῶν πυρεκτικῶν διαθέ-

1) ἀν addidi. 2) ποιότητα F 3) εἰ δεῆ F.

σεων, πληροῖ δὲ κατά τι συμβεβηκός ἐπὶ τῶν δυσεπερικῶν· ίστασα γὰρ τὴν τῶν ὑγρῶν φύσιν, καὶ τὰς συνεχεῖς ἔξαναστάσεις πανύουσα, φωνήνουσά τε τὴν δύναμιν, πληρώσεως αἰτία καθίσταται. αὐτὰ δὴ ταῦτα ἡ πεῖρα δείκνυσι, τοῦ λόγου ποδηγοῦντος πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐξέτασιν τῶν ζητούμενων, εἴ μη τυφλώττοντες πρὸς τὸ καθ' ἔκαστον πενίᾳ συνδήσομεν τὴν τέχνην, οὐ γὰρ πρὸς ἄν πάθος χρησιμεύει διπλῶν λόγος, πρὸς πολλὰ δὲ ὀνίνησιν ἡ ἐκ τούτων γνωριζομένη ὀφέλεια· ἐπὶ γὰρ τῶν πλείστων νοσημάτων σύμπτωμα παρηφίζαντες ἡ τῆς γαστρὸς I) στέγνωσις, καὶ τάχα τολμῶ λέγειν, ὡς μᾶλλον αἰτίαν ὑπάρχειν τὴν τῆς γαστρὸς στέγνωσιν τῶν νοσημάτων. οὐχ ἀπλῶς δὲ ἔστι νοσηλείεσθαι ἐκ τῆς κατὰ τὴν κοιλίαν ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ παντελοῦς φθορᾶς αἰτίαν καθίστασθαι· ὃν γὰρ λόγον ἔχει ἡ ἀτροφία πρὸς ἀπώλειαν, ἐφάμιλλον τούτῳ κέκτηται ὀλεθρον ἡ τῆς κοιλίας ἐπίσκεψις· τῶν γὰρ πραγμάτων τὰ μὲν ἐκ τῆς ἀρχῆς φθείρεται, τὰ δὲ ἐκ τοῦ τέλους συγκαταπίπτει. καὶ μοι ἔξεστι τὴν παρούσαν βλάβην καὶ νόσημα καλεῖν καὶ αἰτίαν νοσήματος· τῶν τε γὰρ ἐπὶ λίμη συμβαινόντων τῷ ζώῳ κακῶν πρόξενον γίνεται. δηλοῦ δὲ ἂν εἴη τοῦτο ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων· συνεχεῖς τε γὰρ πυρετοὺς αὖτε, καὶ καύσοντος δὲ δυμόιως, ἔτι μὴν καὶ λειπορίας, ἡπιάλους τε καὶ τοὺς καθ' ἔκαστον, τριταίων τε καὶ τεταρταίων καὶ διμφημερινῶν αὐξητικόν, προσέτι δὲ ἵπτέρους, περιπτενυμονίας ἐτοίμως γεννᾷ, πλευρίτιδάς τε καὶ διφθαλμίας, συνάγχας καὶ κεφαλολγίας, καὶ ἡμικρανίας παρεκτικόν, νέφροιτέν τε καὶ ἡπατίτιν μεγεθοτοιεῖται ἀνίαις, δυσοιριῶν τε καὶ στραγγονοριῶν

I) στέγνωσις F.

αἰτιον καθίσταται, στομαχικάς τε πείσεις καὶ ναυτίας ἑτοίμως ποιεῖ, καὶ μὴν ἀνορεξίας καὶ πλάδους, ἔρυ-
γάς τε ἀηδεῖς καὶ βρομώδεις παρέχει, εὔλεοῦ τε καὶ
χορδάψου γεννητικὸν, πληθώρας τε καὶ ἀποπληξίας
μεγεθύνει αὐτόθεν καὶ τὴν καλικήν διάθεσιν προβάλλε-
ται, πάροξύνει καὶ τὰ ποδαγρικὰ πάθη καὶ τὰ ἀρθρι-
τικά καὶ πάσαν ἀπλῶς διάθεσιν ἐκ παχέων ὑγρῶν
λαμβάνουσαν γένεσιν. οὐ μόνον δὲ τὰς φυσικὰς δυνά-
μεις ταῖς παραπλοκαῖς τῶν νόσημάτων διαφθείρει,
ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἡγεμονικὰς τῆς ψυχῆς ἐνερ-
γειας ἐκπέμπει τὰς βλάβας, κάρους τε καὶ καταφορὰς
ἐμποιεῖ, παρακοπὴν τε καὶ φρενῖτιν ἑτοίμως γεννᾷ;
μνήμην τε ἀμβλύνει καὶ τὸν λογισμὸν κομιζ· προσέτε
δὲ καὶ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ἀντίκειται· τός τε γάρ
ὄψεις ἐμποδίζει καὶ ἀχλυώδεις ἀπεργάζεται, ἀμβλύνει
δὲ καὶ τὴν ἄκοήν. εἰ γοῦν ταῦτα οὕτως ἔχει, ἀντιφιλο-
τιμεῖται ταῖς νόσοις ἡ τῆς γαστρὸς ἐπίσχεσις· τίκτει
μὲν γάρ τὴν διάθεσιν, πάλιν δὲ αὖ ή νόσος αὐτήν. οὐ
μόνον δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων αἰτίων ἐπέχεται ἡ γαστὴρ,
ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς τῶν καιρῶν ἀνωμαλίας· τὸ γάρ κειμέ-
ρινον αὐτὴν κατάστημα λυπεῖ· οὐ γάρ ἐστι τοσαύτη κολή
ἥ κάτω ἐλαύνοντα τὸ περίττωμα. κατὰ γοῦν τὸν και-
ρὸν τοῦτον μᾶλλον 1) στενοῦται τὸ ζῶον. βλάπτοντι
δὲ καὶ αἱ ἀμέτρως ἔηραι κράσεις ὑπερεκφρύττεται γάρ
τὸ σκύβαλον, ἀλλὰ δέον παραμυθεῖσθαί τὴν κράσιν
καὶ ἀντιτάπεσθαι τῷ καιρῷ, τῇ διαιτῇ. ἀλλ’ οὐ περὶ τού-
των πρόκειται λέγειν· εἰσὶ γάρ καὶ ἄλλαι πλεῖσται αἰ-
τίαι· περὶ δὲ τῆς τοπικῆς διαθέσεως ταῦτη σκοπεῖ-

1) Φορτ. στεγνοῦται.

σθοῖ δέον, τῆς ἐκ τῶν πυρετῶν συμβαινούσης, ης τὸ
άκος ἡ τῶν ἐνετήρων ἔστι χρῆσις, ὥν τὴν σύνθεσιν μί-
κρὸν ὑστερον ὅρισει ὁ λόγος· καὶ πρῶτον μὲν τοῦ χο-
νοῦ μεμινῆσθαι χρὴ, ὃς καὶ τοῖς ἰδιώταις ἔστι δῆλος.

Περὶ τοῦ χοινοῦ κλυστηρος.

Ἐκ μέλιτος μὲν οὖν ἀπλαῦ, τριπλόν δὲ ἐλαῖον καὶ
πλείονος ὕδατος. ταῦτα μὲν οὖν τὰ πρῶτα καὶ ὅμο-
λογούμενα, ὡς καὶ τὰς αἰτίας σχολερὸν προσθεῖναι τῷ
γράμματι διὰ τὸ ἐξ ἀντομολῶν ὑλῶν εἶναι τόδε τὸ βοή-
θημα, διὰ δὲ οὐχ εἰς τοῦ πάθους ὁ λόγος. πρῶτον
μὲν οὖν διὰ ἐν ταῖς πυρετικαῖς διαθέσεσιν ὑπερεκ-
φρύτεται τὸ σκύβαλον, δεύτερον δὲ διὰ συμβαίνει καὶ
τοὺς μύας τοὺς συντελοῦντας πρὸς τὴν ἔκκρισιν ὑπὸ^{της}
τῆς δυσκρασίας ἀσθενεστέρους γίνεσθαι, τρίτον δὲ ἐπὶ^{της}
τούτοις ἡ τῆς χολῆς ἐν ἐτέροις τόποις μετάστασις· ἡ
φύσις γὰρ ταῦτην γενομένην ἐκ τοῦ ἡπατος σὺν τοῖς
ἄλλοις περιττώμασι τόποις οἰκεῖοις καθίδρυσε· τὰ μὲν
γὰρ παχέα καὶ γεώδη,ζυφώδη τε καὶ ψυχρὰ τῷ σπληνὶ^{της}
προσφίττειν εἴωθε, τὰ δὲ οἷον λεπτὰ καὶ ὀρέχωδη τοῖς
νεφροῖς προστάττει Ἐκεῖν, τὴν δὲ ἵσανθην χολὴν δὲ
τοῖς σιμοῖς τοῦ ἡπατος ἐν ἀγγειῷ τινὶ κατέταξεν, ὃ
κέκληται χοληδόχος κύστις. καὶ τὰ μὲν τοῦ σπληνὸς
περιττώμαστα χολὴν μέλαιναν εἰώθαμεν καλεῖν, αὐτὸ δὲ
τὸ τῶν νεφρῶν ὑγρὸν μετενεχθὲν εἰς τὰς κάτω γάρσας,
οὗφον ὀνομάζεται, τὸ δὲ ἐπερον, περὶ οὖν καὶ τὸν λόγον
ποιούμεθα, χολὴ. τὰ μὲν οὖν ἄλλα περιττώμαστα πάντη
ἀκρεῖτα τῇ φύσει κατέστησαν, οὐχ ἡκατα δὲ καὶ τὸ οὐδ-
ρον. τὸ μέντοι χολὴ, περιττώματος λόγον ἔχενσα, αὐτὴν

τυχοῦσαν ὀφέλειαν τῷ ζώῳ χαρίζεται· τῷ γὰρ λεπτο-
μεροῦ τῆς οὐσίας καὶ τῷ δριμεῖ τῆς ποιότητος, φιππο-
μένη εἰς τὰς τῶν ἐντέρων ἔλικας, ὅρδιαν ποιεῖται τὴν
κένωσιν τῶν σκυβάλων. οὐκ ἡγνοήθη δὲ τοῦτο τοῖς
πλειστοῖς τῶν εὐδοκιμιατάτων ἱστρῶν, οἵτινες ἀκριβέστε-
ρον τῇ τέχνῃ δουλείαν ταῖς, ἐξ αὐτῶν τῶν ἕργων τὴν
πρόνοιαν τῆς φύσεως εἴδον. φανερὸν δὲ αὐτοῖς ὥφθη
καὶ τὰν ἵκτερικῶν τὸ ξητούμενον· ὡς ἐπίπταν γὰρ δυσ-
μικώρητοι εἰσιν· ἔτι γε μὴν καὶ τὸ σκύβαλον αὐτοῖς
τὴν κατὰ φύσιν ἴδεαν ἀμείβειν λευκὸν γάρ ἔστι κατὰ τὸ
χρῶμα· εἰ δὲ ἀκριβέστερον βιουλτήθης γνῶναι τὸ συμ-
βάν, ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν μεταβολῆς μαθήσῃ
καὶ τῆς τῶν διφθαλμῶν μεταλλαγῆς· ὥσπερ γὰρ ἐπι-
λανθανομένη ἡ ὑλὴ τῶν οἰκείων ὁδῶν εἰς ἀλλοτρίαν
μετέστη χώραν. ἡ οὖν τέχνη παντοχόσε μιμουμένη τὴν
φύσιν καὶ ἐκ τῶν αὐτῆς ἐνεργειῶν διδασκομένη, τὸ οὐ-
κεῖον ἀσμένως διφθεῖται· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, διπερ ἔμιθε
παρ’ αὐτῆς, τοῦτο πάλιν αὐτῇ διφθεῖται ἀβδώστιψ γενο-
μένη, καὶ ὥσπερ ἀνταμείβεται τὴν χάριν τῇ ἐπικουρίᾳ.
πρώτην γὰρ παθέων διδάσκαλον οἱ πάλιν τὴν φύσιν
ἀνόμασαν· αὐτὴν γὰρ καθ’ ἀστήν τὴν ἀσφάλειαν ἐν-
άνσατο· ἔστι γὰρ καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν ἴδεαθαι αὐτὴν
ἱστρὸν οὖσαν, μόνοι δὲ Ἑλληνες ἐπιπόνψι σπουδῇ ἐπί-
κουρον αὐτῇ καὶ θείαν σύμμαχον τὴν τέχνην ὑπεστή-
σατο, τῆς φύσεως τὸ πᾶν κυρίως ἡνιοχούσης τῷ ζώῳ·
καὶ γὰρ ὑγιανότων μὲν ἡγεμονεύει, καὶ νοσοῦσι συμ-
πάρεσται αὐτῇ καὶ οἰωνίζει τὰ καθ’ ἕναστον· λογυ-
στεύει μὲν γὰρ τὰ μόρια καὶ ζυγοστατεῖ τὰς χρείας ἐκά-
στου, ἀπονέμουσα τὸ προσῆκον· τῶν γὰρ ἐροφῶν ταῦν
πρὸς τὸ ξῆν τὴν ληφθέντων ἐμπεπλαμένη ἐκάστιψ μορίψ

κατα τὸ οἰκεῖον ἀξίωμα ἐφιζάνει, καὶ περιττωμάτων
ἐστὶ γένεσις· εἰ μὲν ψυχρὸν ἐν τροφῇ, φλέγμα τὸ δυ-
ναστεῦον, ξηρὸν δὲ αὐτῆς ἀκώριστον, χολῆς μέλαινης
τυγχάνει φίλον, ὑγρὸν δὲ συκεπισύρεται καὶ πάρεστιν
ἐν δὲ αὐτῷ αὐχοῦν τὸ αἷμα, θερμοῦ δὲ ἀνακοπή, η̄ καὶ τρέ-
φεται· χολὴ δὲ οὐχ ἀπλῶς ἔχει τὰς λεχθείσας ποιότη-
τας· κράσις γάρ τὸ γενόμενον, τὸ δὲ ηγεμονεῦον ἐκάστῳ
δὲ λόγος ἐγνώρισεν· κἄν γάρ ἀπλοῦν τῇ αἰσθήσει λά-
βῃς, οὐκ ἐκτός ἐστι τῶν λοιπῶν, η̄ οὖν τροφὴ οὐ μόνον
τῶν ἀνυγκαίων τῆς αὐξήσεως καὶ διανομῆς λόγον ἔπ-
έχει, ἀλλὰ καὶ κρείας καρδίεται διὰ τῶν περιττωμάτων,
ώς εἰς μηδὲν αὐτὴν ματαίοπονταν εὑρεῖν· δρα γάρ αὐ-
τῆς τὴν φορὴν ἐπίνοιαν καὶ δπως τληπαθεῖ πρὸς τὴν
τοῦ ζώου σωτηρίαν· κούφης γάρ καὶ ἀνιψιφεροῦς τῆς
χολῆς ὑπαρχούσης, ταύτην ἔταξε κάτω ταῖς τῶν χυ-
μῶν ἵππαῖς ἀνταγωνιζομένην· τὸ δὲ μὲν κάρο φλέγμα ὡς
ἄνω ἔλκει· οἶδε γάρ τῇ συμψετρίᾳ τούτου τερπόμενον τὸ
φρονοῦν. οὐ πάρεργος δὲ ήμεν η̄ παρέκβασις· φύσεως
γάρ τὴν πρόνοιαν ἔχεται τὸ γράμμα. καὶρδες δὲ ἄν εἴη
λοιπὸν ἐφικέσθαι τοῦ σκαποῦ, τίνος ἔνεκα η̄ τοιάδε
τοῦ κλυστῆρος σύνθεσις εὑρηται, αἰτίας τοῦ γενομένου
τὸ παρὸν σύγγραμμα ὑπέσχετο δεῖξαι· οὕτως γάρ λο-
γικατέρας διφθείσης τῆς τέχνης, τῆς ἀποδείξεως πλέον
τι τῶν δημοτῶν δὲ ἐπιστήμων ἔχει. εἰ μὲν οὖν διὰ τὴν
τῆς χολῆς ἀποναίαν η̄ κρεία τοῦδε τοῦ βοηθήματος,
μονοειδὲς αὐτὸν τὸ κατάλληλον· ὀλλ' ἐπειδὴ σύνθετος
η̄ διάθεσις, συνθέτου ἐδεήθη τοῦ ἐνστείου· η̄ γάρ
ἐποχὴ τῆς γαστρός διαφερούσας αἰτίας κέκτηται, κωρίς
μὲν τῆς ἐπειγούσης ὑλῆς, μυῶν τε ἀτονίαν καὶ φριξὺν
περιττωμάτων. τῷ μὲν οὖν μέλιτε μιμούμεθα τὴν χο-

λήν· ἐφάμιllον γάρ αὐτῇ; φανερῆν κράσιν θεομόν καὶ
ξηρὸν φύτάρχον. "Οτι δὲ ἀληθῆς ή συγγένεια τῆς χο-
λῆς πρὸς τὸ μέλι, Ἰπποκράτης ἐν τῷ περὶ 1) τροφῆς
λέγει· νομοθετῶν γάρ ἐν ταῖς ἡλικίαις τὰς συμφώνους
ὑllας τῶν τροφῶν, γέροντι παραπομένη διδόναι τὸ μέλι,
τοὺς δὲ ἀκμάζοντας παρακελεύεται φεῦγειν τοῦτο ὡς
δηλητήριον· τοῖς μὲν γάρ τὸ λεπτὸν χαρῆται, τοὺς
δὲ εἰς ἀμετρίαν φέραν, πόλεμιον αὐτοῖς καθίσταται.
δῆλον οὖν κακὸν τούτων διὰ τὰ δύμοια τῶν δυοίων γεν-
νητικὰ ὑπάρχειν δύμοις δὲ καὶ διὰ τούτου ὑποφήτης Γα-
ληνὸς ἐν οἰκείῳ συντάγματι εἴργειν παρακελεύεται τὴν
τοῦ μελικράτου προσαγωγὴν, οἷς η κράσις πικρόχολος,
λέγων οὕτως· πισάνης τε οὖν χυλὸν, οἷς οὐκ δεῦνεται,
διδόναι, καὶ μελίκρατον, οἷς οὐκ ἐπιχολοῖ· Ι. πάλιν δὲ
‘Ιπποκράτης ἐν ἀφορισμῷ διδάσκων ἐν ταῖς νούσοις
γάρ, φησὶ, ἦτον κυνδυνεύοντι, οἷς ἀν οἰκείη τῆς φύ-
σιος καὶ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς ἔξιος καὶ τῆς ἄρας η
νοῦσος ὑπάρχῃ μᾶλλον η οἷς ἀν μὴ οἰκείη κατά τι τού-
των ἔστιν. κανονισθαί τινες δοκῶσι τὸν ἄνδρα,
ἄλλα τοῦτο ἀληθές· οὐ γάρ ἐξ ἀνομούλων δικίνδυνος· τὰ
γάρ ἐναντία τῶν ἐναντίων ιάματα, ἐξ δυοίων δὲ ὡς
πρὸς νόσον η ἀπώλεια τῆς συμμετρίας τὸν κίνδυνον προ-
καλούμενη.

2) Δῆλον οὖν ὡς τὸ μέλι διὰ τὴν τῆς χολῆς χρείαν
παρείληπται· καιρὸς δὲ ἀν εὔη σκοπεῖν καὶ περὶ τῆς

---

1) τίνος χάρειν τὸ μέλι ἐν τῷ κλυστῆρι παραλαμβάνεται· In ora. 2) τίνος χάρειν πάλιν τὸ νίτρον ἐν τῷ κλυστῆρι παραλαμβά-
νομεν. In ora.

τοῦ νίτρου ἐνεργείας. τί δήποτε οὖν καὶ τοῦτο παρέλαβον οἱ ἀρχαῖοι; τέκμασίρομαι δὲ αὐτὸς πρὸς τὴν τῶν μιῶν διέγερσιν παρειλῆφθαι. ἔστι μὲν οὖν λεπτομερὲς καὶ σημητικὸν, τὸ πλέον δὲ αὐτοῦ τὴν ἐνέργειάν ἔστι ξηραντικόν. τῷ μὲν οὖν λεπτομερεῖ διανίστανται οἱ μῖνες, τῷ δὲ ξηραντικῷ τῆς ποιότητος τὸν οἰκεῖον τόνον ἔρανιζονται. Ὡτὶ δὲ τοῖς μυσὶν ἡ δύναμις ἐκ ξηροῦ, τὰ λοιπὰ καὶ τὰ νότια πνεύματα δηλοῦσι· δυσκινήτους γὰρ πέφυκε τὰ τοιαῦτα ἀπεργάζεσθαι. διὰ δὲ παντὶ τῷ σώματι ἡ κίνησις ἐκ μυῶν γίνεται, εὐδηλον παντὶ τεχνήῃ, καὶ μάλιστα τοῖς τὰ Ἰπποκράτους συντάγματα ἀναγγοῦσιν· αὐτὸς γὰρ τὰ τῆς φιλοσοφίας δόγματα κινῶν καὶ τὴν φύσιν διερευνῶν ἐν ἀφορισμῷ λέγει, ὡς τὸ μὲν βρόειον εὔτονα καὶ εἰκίνητα τὰ σώματὰ ποιεῖ· φανερώτερον δὲ δεῖξαι βουλόμενος τὸ ξηρόν εἶναι τὸ πνεῦμα, φησὶν, εὐηκοώτερα γὰρ τὰ σώματα καθίστησι, ὡς καὶ τοῦ ἀκοντικοῦ ἄδομένον τῷ συγγένετῷ τὰ γὰρ δμοια τοῖς δμοίοις φίλα. δέδεικται δὲ ἡμῖν διὰ βραχέων καὶ ἡ τοῦ νίτρου χρῆσις.

Περὶ ὑδρελαΐου.

Τί δὲ οὖν καὶ ἡ τοῦ ὑδρελαίου χρῆσις; Δέον γὰρ καὶ αὐτὴν τῷ λόγῳ δεῖξαι, καὶ μάλιστα πλεῖον ὅσον τῶν λοιπῶν κάκ τούτων ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ ἐξ ἀρκῆς· τριῶν γὰρ αἰτίων προσεκῶν μνημονεύσας τῶν τὴν ἐποχὴν τῆς γαστρὸς ποιούντων, ἐφάμιλλον τούτοις καὶ τὸ τοῦ ἐνετῆρος ὑπέθηκα βοήθημα. τὸ γοῦν ὑδρελαίον διὰ τὴν τῶν περιττωμάτων ξηρότητα παρείληπται ὑγραῖνον γὰρ τὸ σκύβαλον εὐόλισθον

αὐτὸν παρασκευάζει πρὸς τὴν ἔξιδον, ἄλλως τε δὲ καὶ τὰς ἐντέρων ἔλικας εὑρύνει, καὶ τοὺς ἐγκαρπίους δὲ αὐτῶν ἵνας ἀναχαλῶν, ἥψιλως εἰς τὴν πρώτην ἀποκαθίστησι φύσιν· τοῦ γὰρ ζώου μηκέθ' οὖτος τρεφομένου διὰ τὴν ἀρδωστίαν, ἀπέπτῃ καὶ τὰ λιπάσαται. σύμπτωσιν οὖν ὑπομείναντες, ὥσπερ καφεύονται πρὸς τὴν συνήθειαν· αὕτη μὲν οὖν ἡ τοῦ πρώτου, καὶ ὡς ἀν εἰποι τις, γενικωτάτου ἐνετῆρος ἁξέτασις τῆς συνθέσεως, τὰς δὲ κατὰ μέρος χρείας, μικρὸν ὑστερον I) προϊώκει λόγος διδάξει· οὐ γὰρ πᾶσιν ἡ τῶν προθέθεισῶν ὑλῶν χρῆσις ἀγαθή. τινὲς γοῦν ὥσπερ μόνην ταῦτην τὴν σύνθεσιν ἀπιστάμενοι, ἀποτυχίαν ὑφίστανται ἐν τοῖς πράγμασι, ἀντικαταλάσσοντες τοὺς σκοπούς· κενοῦσθαι γὰρ βουληθέντες, ἐπὶ πλέον εἰρξαν τὴν τῶν περιττωμάτων ἔκχρισιν. δῆλον οὖν ὑπαρχέτω τοῖς τὴν Ἀσκληπιάδειον μετιοῦσι τέχνην, ἃς ἄλλη παρ' ἄλλοις δηνησις φαρμάκων· οὐδὲ γὰρ μία τῶν νοσημάτων ἡ κακία, οὐδὲ αὐτὴ τῶν κράσεων ἡ φύσις· ὡς γὰρ Ἰπποκράτης φησὶν, ἡλικίην ἡλικίας μάλα διαφέρειν καὶ φύσιν φύσιος. οὐδὲ μόνον δὲ ἡ τῶν ὑλῶν ἐναλλαγὴ ἀμείβει τὸ βοήθημα, ἄλλὰ καὶ ἡ ποιὰ αὐτῶν σύνθεσις· ποτὲ μὲν γὰρ πλείονος μέλιτος δεῖ ἀπεμβαλεῖν, συχνοῦ δὲ ἀλαίου καὶ βραχυτάτου γίτρου, ποτὲ δὲ τοῦμπαλιν, ἐπιμιγνύντα δαψιλέστερον ἀλαίουν. ἔστι δὲ δεῖ καὶ ἡ ἀντιδόσις τῶν ὑλῶν χρῆστή· ἐφ' ὅν μὲν γὰρ διακαθίστατος ἐστιν δὲ πυρετός, κολάζειν δεῖ τὴν τοῦ μέλιτος ποσότητα· εἰ δὲ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς νόσου δεηθῆ μὰν τοῦ

βοηθήματος, τηγυκαῦτα τῶν Θερμοτέρων καὶ ἕηροτέρων ἐπιτείνειν δεῖ. τὴν ὑλην πάρεστι γὰρ δύκαμις προτροπῆς μόνον τῆς τῶν ἐρεθιζόντων χρηζούσα. οὐ δὲ ἐν πολυημέρῳ νοάματι τοῦτο συμβαίη, τῶν χαλάντων δεῖ πλέον τι ἐπιμαγνύναι· καὶν γὰρ προτρέψῃ τὴν φύσιν, ἀλλ ἀσθενεῖ πρὸς ᾧσιν μαρανθεῖσα τῷ χρόνῳ.

Περὶ τῆς τοῦ ὄντος κοινωνίας πρὸς τὸν κλυστῆρα.

Ἡ μὲν οὖν τοῦ ὄντος κοινωνία πρὸς τὸν κλυστῆρα ἀναγκαίως μὲν εἴληπται, οὐκέ ἀναγκαίον δὲ τὸν λόγον ἔχει· πρὸς γὰρ τὸ τὴν τῶν λοιπῶν οὐσίαν ἐξουδαρῶσαι καὶ οἵτε λεπτεῦναι, πρὸς εὐχερῆ πάροδον εἴληπται. διετοῦτο ἀληθές, καὶ Ἰπποκράτης μαρτυρεῖ, Ὅγαστοιν λέγων τὸ φύσιος δῆμα. ὃν οὖν λόγον ἔχει περὶ τῆς τροφῆς, τὸν αὐτὸν καὶ ἐπὶ τοῦ κλυστῆρος. ἀλλ ἔάν τις φρελολοιδῆρῳ γνώμῃ διαβάλλῃ τὸν λόγον φάσκων, ὡς καὶ τὸ ὄντωρ ἀναγκαίου λόγον ἐπέχει· εἰ γὰρ πρὸς τὸ λεπτεύειν τὰ λοιπὰ εἴληπται, ἔδει ποτὲ καὶ οἶνον παφαλαμβάνειν η ἐτέρων τινὰ ὑγρὰν ὑλην ἀλλ ἔστιν αὐτοὺς ἐλέγχειν ἀμαρτάνοντας πρὸς τὸ ἀληθές· δραστικὴ μὲν γὰρ καὶ οἶνον ἀλλοκοτός τις ποιότης ἐν τῷ οἶνῳ πάρεστιν. εἰκὸς οὖν αὐτὸν διασφάλλειν τὴν τῶν λοιπῶν δύναμιν καὶ οἶνον ἀνήνυτον ἀποτελεῖν τὸ φάρμακον, ἐπισύρων αὐτὸν εἰς τὴν οἰκείαν ποιότητα· τὸ γὰρ πληθυστὸν τυραννοῦν πρὸς οὐσίαν ἀμβλύνει τὴν τῶν λοιπῶν ἐνέργειαν· μόνη γὰρ η τοῦ ὄντος φύσις, ἡς πρὸς τὰ ἄλλα ἀποιος οὖσα, κρύπτει μὲν ἔστιν, προβάλλει δὲ τὰ λοιπά. διετοῦτο ἀληθές ἔστι τὸ λεγόμενον, ἐνεργεστάτην πίστιν ἔχει· ξ

αὐτῶν τῶν ἔργων· μόνον μὲν γὰρ τὸ ἔλαιον πολλάκις παρειλήφαμεν, ἐνίστε δὲ καὶ τῶν ἑτέρων 1) ἐμβλῆθέντα. τὸ δὲ ὄνδρον καθ' αὐτὸν οὕποτέ τις τῶν ἀρχαίων εἰσέφρησε δίκα τινδες ἐπιμιξίας; ἀλλὰ εἰ καὶ τοῖς κάτιῳ μέρεσιν ἀχρείον ἀφθη γεννώμενον τῶν λοιπῶν, ἀλλ' οὖν γέ ἐστι χρήσιμον τῇ ἐναντίᾳ διαθέσει· ἐπὶ γὰρ τῶν διακαστάτων καὶ πικροχόλων πυρετῶν ὀνήσει ὄνδρος κλιαρὸν, πρὸ τῆς ἀγχειρίσεως διδόναι πίνειν ἐπειδὴ γὰρ ἐκ τῆς ἀμέτρου θερμότητος πέφρυκται τὰ ἐντοσθίδια, ζητεῖ δὲ ἀφωγὸν τὴν ἐκ τοῦ ψυχροῦ προσαγωγὴν, ἀρτὶ ἐνιεμένου τοῦ κλυστῆρος, φθάσαι ἀντοδεῖται τὸ φάρμακον, καὶ φθίνει παθεῖν πρὸν ἀν ποήσῃ. τινὲς γοῦν ἀσχέλλοντες περὶ τὸ ἔργον, ἀποτυγχάνοντες τοῦ σκοποῦ, καὶ τὴν αἰτίαν ἀγνοοῦσι τοῦ συμβάντος· τοι γε μὴν δριμυτέρους καὶ καυσώδεις τοὺς πυρετοὺς ἀπεργάζονται ὥσπερ γάρ τινας ἀπλαῦ ὑγροῦ ἐμφρορηθέντας τὰ φλεγματίνοντα τῶν μορίων τὴν φαρμακώδη ποιότητα καιριωτέραν τὴν πληγὴν ἀπηνέγκατο· δελεασθέντα γὰρ ἡ φύσις ἐκαύθη τῇ ποιότητι. Ἐδείχθη οὖν καὶ ἡ τοῦ προπινομένου ὄντατος ὅνησις.

Περὶ τῶν εἰδικωτέρων κλυστήρων.

Περὶ μὲν οὖν τῆς ἀπλῆς καὶ πρώτης συνθέσεως εἰρηται· περὶ δὲ τῶν εἰδικωτέρων δέον σκοπεῖσθαι ἀκολούθως, διὰ τοῦτο τὴν ἐξέτασιν ποιητέον. — Οἵς μὲν οὖν πολὺν χρόνον ἐπεσχέθη τὸ διαχώρημα, καὶ ὥσπερ ἀπειλθώθη ἐκ τῆς ἐπιμόνον στάσεως, τοι μὴν ἀπε-

1) Fort. ἐμβλῆθεν τι.

καρφώθη τὰ.. ἔντερα, 1) τοτηνικαῦτα ἐπιβάλλειν δεῖ τὰ
τῶν πιτύρων ἀπόξεμα· ἔστι γὰρ γλωτῶδες καὶ χαλι-
στικὸν, ἔτι γε μὴν καὶ συγγένειαν ἔχουν πρὸς τὰς οιτώ-
δεις τροφὰς, θάττον διεγείρει τὴν δύναμιν πρὸς ἔξω-
σιν τῶν περιττωμάτων. δέχεσθαι δὲ τὸ ἀπόξεμα τῶν
πιτύρων ἄμα τοῖς προειρημένοις. τέτρασι μὲν σὺν ὑλαις
ἡ πρώτη σύνθεσις ἀπετελέσθη, στοιχείων ἀριθμὸν μι-
μησαμένη, ἀκολουθεῖ δὲ ταῖς πρώτοις τὰ δεύτερα,
φέρει δὲ τὴν συγγένειαν τὰ δρῦν δυνάμενα πρὸς τὰ
πάσχεικ περιυκότα. Ὄτι μὲν οὖν ἴσαριθμος, δῆλον.
σκοπήσωμεν δὲ, εἰ καὶ τὸ εἴκελον αὐτοῖς πάρεστι πρὸς
τὰ στοιχεῖα, τῷ μὲν οὖν πυρὶ προσαντίθεμεν τὸ μέλος σύ-
στοιχεῖν γὰρ αὐτῷ φέρει δύναμιν. Θερμότητα καὶ ἔηρότη-
τα κακτημένον ἀέρι δὲ τὸ ἔλαιον ἔστι γὰρ κοῦφον ἐν ὑγροῖς,
ἄν τὸ ἄμικτον αὐτοῦ τῆς οὐσίας ἀρκεῖ. περὶ δὲ τοῦ ζητεῖν τὸν
ἀέρα εἰς ἀκροτέρων τῶν ποιοτήτων μετείληφε, τοῖς
πλείστοις τῶν φιλοσόφων διαπεφώνησεν. Πλάτωνος
μὲν . . . λί Ιπποκράτους ψυχὸν αὐτὸν φασκόντων διὰ
τὴν τῆς καρδίας χρείαν· Θερμή γὰρ οὖσα τὸ ἐναντίον
ζητεῖ, ἀήρ δὲ αὐτῇ τὸ φίλον ὁ δ' Ἀριστοτέλης τῇ φοτῇ
τὴν φύσιν γνωρίζει· τὸ γὰρ θερμὸν κοῦφον λέγει, τὸ
δὲ κοῦφον ἀνωφερές· δ' ἀήρ δὲ ἀνωφερής οὗτος ἡρα
θερμός, ἀλλ' οὐ περὶ τούτων ταῦτην σκοπούμεθα, οὐτ-
δὲ φιλοσόφων φόξαν ταῦτην κρίνειν προυθέμεθα, οἰκείου
δὲ σκοποῦ δρατείζομεν. ἔλαιον τοιγαφοῦν ἐπιζητοῦντες
οὖσίαν, δεόντως τούτων ἐμνήσθημεν, ἵνα μὴ μόνον ἐν
τῷ παρ' ἡμῶν διαφωμάσῃ, ὅπου γε καθάτοις πρὸς ἡμῶν
τοῦτο συνέβη· τὸ δὲ ἀσυμφώνως ἔχει περὶ τὰ πράγ-

1) ποῦ δεῖ ἐπειβάλλειν τὸ τῶν πιτύρων ἀπόξεμα. In ora.

ματα· ἀλλ ἡμῖν οὐ πρός ἔργιν δὲ λόγοις, πρὸς δὲ ἀλήθειαν δὲ σκοτώσεις. πυρὸς οὖν καὶ ἀέρος μημιονεύσαντες πρὸς οἰκείωσιν ὥλαις ταῖς περὶ ἡμῖν ὁηθείσαις, τῷ τε μέλιτι καὶ τῷ ἐλαίῳ, μεταβῆναι λοιπὸν δέον καὶ ἐπὶ τὴν λοιπὴν συζυγίαν, ἵνα μὴ δόξωμεν ἀτελῆ τὴν πρόθεσιν καταλιμπάνειν. τὸ μὲν οὖν νίτρον ὠμολόγηται γῆς φέρειν σύστασιν, καὶ ἐξ ὕδατος ἔχῃ τὴν γένεσιν φέρει γὰρ τὸ ἔνηφόν, δπερ ἀχώριστον γῆς. τὸ δὲ ὕδωρ οὐκ ἐναλλάττει τὴν φύσιν οὐδὲ γὰρ ἔνηγν τινα φέρει τὴν ἐνέργειαν, αὕτη μὲν οὖν ἡ τοῦ πρώτου φαρμάκου ἐτοιμολογία τέτρασι ταῖς πύσαις ὥλαις ὅσπερ τετραχύροδῳ λίρᾳ καὶ μελωδεῖ τοῖς κάμινοισι σιωτηρίαιν. ἡ δὲ τῶν κατ' εἰδος εἰδῶν ἐξαλλαγὴ ἐκ τῆς τῶν πεπονθότων κράσεως λαμβάνεται καὶ μάλιστα τῆς δυστροπίας τῶν τοσημάτων. Περὶ μὲν οὖν τῆς τῶν πιτύρων χρήσεως εἴρηται· περὶ δὲ τοῦ ἀποζέματος τῶν τεύτλων καὶ μάλιστα τῶν φίζῶν ἐφεξῆς λεγέσθω.

Περὶ τοῦ ἀποζέματος τῶν τεύτλων καὶ τῶν φίζῶν.

Παρείληπται μὲν οὖν καὶ τοῦτο τὸ βοήθημα, ἐφῶν πλῆθος περιττωμάτων καὶ πύρωσις κρατεῖ τῶν ἐντέρων. ἀλλ ἐξ τις ζητοίη, ἐὰν ἡ φλέξις ἢ τὸ βλάπτον, διὰ τὸ μὴ μᾶλλον θρίδαξεν ἢ κορίψ ἐνεπιστεύομεν τὴν ἴασιν; καὶ λέγομεν διτοι οὐδὲ πρὸς μίαν αἰτίαν δὲ σκοπός τὸ μὲν γὰρ τεῦτλον σύνθετον κέκιηται τὴν δύναμιν ψύχει μὲν γὰρ ποσῶς, ἀλλὰ καὶ χαλῷ. ἀλλ ἐδει ἀντὶ μὲν τοῦ ψύχοντος τὴν θριδακίνην παραλαμβάνειν, ἀντὶ δὲ τοῦ χαλῶντος τὴν μαλάχην, ἢ τὴν καλογμέ-

νην 1) ἀλιθαῖαν ἀλλὰ πλεονεκτεῖ τῶν ἀμφοτέρων ἐν τῷ συμῆνιν ἀλιμάδη γάρ τὸν ποιότητα κέκενται, ἀλλιώς τε δὲ τὰς ἀκρότητας ἀπέφρυγε, τῆς μὲν Θρίδακος τὴν ἀμέτρον ψύξιν ἡπειλεὶς γάρ νέκρωσιν τῆς δὲ μαλάχης τὸ φυσῶδες προκριτέον οὖν τὸ ἐν ἐνὶ ἀμφότερα εὐψίσκεσθαι ἄλλως τε δὲ καὶ ἀρρένον τινα κέκτηται δίναμιν. ἀριθμῇ εἰς οὖν δὲ διὰ τοῦ σεύτλου συντιθέμενος κλινιστὴρ, οἷς 2) ἐμπαθεῖς οἱ νεφρού· φιλοῦσι γάρ μάλιστα ἐν ταῖς πυρεκτικαῖς διαθέσεσιν ἐπιτείνειν τὰς ὀδύνας, καὶ μάλιστα εἰ ἔηρὰ δυσκρυψίᾳ τὸ ποιῆσαν ἥ.

Περὶ κενταυρίου.

Τὴν δὲ κενταύριον εἴληππει, ἐφ' ᾧ ἱσχυρὰ μὲν ἥ δύναμις, ἀκμάζει δὲ τὸ κόσημα ἐξ ἐπιμιξίας χιμῶν γενόμενον οἷον τὸ ἡμιτριταϊκὸν καλούμενον ἐν τούτῳ γάρ τῷ νησίμιαι τὸ μόνον κολὴ πολεμία, ἀλλὰ καὶ φλέγμα δυναστεύει, ὅθεν καὶ κίνδυνος τὸ ἀπειλούμενον ἀντιθήσκεταιν γάρ ἔχοντι πρὸς ἑαυτοὺς οἱ χυμοί· ἀμφω δὲ τὰ μαχήμενα ἐπιπόρεται τὸ διὰ τοῦ κενταυρίου συντιθέμενον φάρμακον. τοῦ μὲν οὖν ἐλαίου ἀφαιρεῖν πρασίκει ἐπὶ τοῦ παρόντος, προστιθέναι δὲ τῷ μέλιτι· ἐπὶ μὲν γάρ τοῦ διὰ τῶν πιτύφων αὐξεν δεῖ τὴν τοῦ ἐλαίου ποσότην, ἐπὶ μέντοις τοῦ διὰ τῶν σεύτλων, τῶν μὲν ἐκετέρων ἀφαιρεῖν τὸ ποσόν, προσθέναι δὲ μόνον τοῦ νίτρου. τὸ μὲν οὖν ἔλαιον καὶ τὸ μέλι καὶ τὰ λοιπὰ δίο πρὸς τὴν

1) ἀλιθαῖαν F. 2) ἐμπαθεῖς F. Conjectūrē ἐμπαθεῖς. Vocabulo enim ἐμπυρεῖς parca auctoritas.

τῶν περιττωμάξων κένωσιν τέτακται, ἡ δὲ τῶν κατὰ μέρος εἰδῶν προσθιαλὴ πρὸς τὰ τῶν νοσημάτων συμπτώματα. τὸ γοῦν κενταύριον διαδραμὸν τὴν ποιότητα τας ὑπεροφίους τῶν σπλάγχνων χώρας αὐτὴν, τὴν πολεμοῦσαν ἐπισύρεται κακίαν, καθαρτηρίου μιμούμενον χρείαν. οὐ τοσαύτη μὲν οὖν τῶν φαρμάκων ἡ σύνθεσις, δοση τῶν νοσημάτων ἡ διαφορά· εἰ γὰρ ἵσαριθμα τοῖς λυποῦσι τὰ ἀλεξητήρια, τότε ἀν καὶ ἐδιώταις ἔγκωφίζετο ἡ ἰατρικὴ, ἀλλὰ τῷ ἀπείρῳ τῶν παθῶν ἀριθμῷ ὥρισται τις ποσότης βοηθημάτων, ἐν ᾧ τῆς τέχνης ἡ ἀρετὴ γνωρίζεται, διαγνωστικοῖς σεμνυνομένη θεωρήμασιν· ἐν γὰρ φαρμάκῳ δ ἰατρὸς ἐπιδέξιον κρῆσιν συνάψως πολλοῖς τῶν παθῶν ^{Ι)} ἀμβλύνει. Τὸ γοῦν κενταύριον, περὶ οὗ καὶ τὸν λόγον ποιούμενα, πολλῷς νοσήμασιν ἀλεξητήριον ὑπάρχει, μάλιστα τοῖς συμβαίνοντος ἐπὶ τῇ τῆς κοιλίας ἐπισχέσει. τὸς μὲν οὖν ἡπατικὸς διὰθέσεις παρηγόρει καὶ μάλιστα ἐφ' ὃν ξιφραξίς τὸ γενέμενον ἔτι μὴν καὶ ταῦτα στομαχικᾶς διαθέσεοι συμφέρει, καὶ τοῖς τὸ ὕρθρα ὁσματιζομένοις, καὶ εἴποντες τοὺς μόριους ἐκ φλεγματικῶν χυμοῦν βιάζεται προσυπακούειν δέ ²⁾ δεῖ τῇ ἐποχῇ τῆς γαστρὸς τὸ συμβάντον τὸ ἔμπολιν διὰ τὴν ἐποχὴν τῆς κοιλίας εἰ συνέβῃ τὸ προδρόμηντα. ὥσπερ οὖν γένος πανταχόσες ἐνόσει τὴν τῆς γαστρὸς βλέψειν, ἢ δὴ ὑπόκειμενα γνώριζε τὰ κατὰ μέρος λεγόμενα. διὰ ταῦτα γε μὴν τὰ πάθη παρείληπται τὸ κενταύριον. ἐπεὶ δὲ αὐτῶν

---

1) Legas ἀμύνει. 2) δεῖ τῇ εἰ conjectura scripsi, quum tineae hunc locum exederint.

οὐ μία βλάβη, ποτὲ μὲν γὰρ ἐν ἀτονίαις ἀδικεῖται κατὰ τὴν τοιάνδε κράσιν αὐτῶν ἐλλείψει ἢ πλεονασμῷ τὴν νόσον κεκτημένων ἢ λεπτότητι ἢ δριμύτητι ἢ παχύτητι καὶ γλισχότητι ἀνιωμένων, ἢ φλεγμονῆς στενοχωρούσης, ἢ τῆς συνεχείας λυθείσης. Σκοπητέον οὖν ποίᾳ τῶν εἰδημένων βλαβῶν δυνήσει τὸ φάρμακον. πρόδηλον δὲ κακὸν τῶν συμπιπτόντων ὡς ἐπὶ τῶν ἔμφραξιν ὑπομεινάντων καὶ ὑπὸ παχέων χυμῶν βλαπτομένων τὸ κενταύριόν ἐστιν ὁφελιμώτατον· καὶ γὰρ τοῖς ἀνωτεροῖς διδόμενον ἐκφρακτικὴν κέκτηται δύναμιν. ὅμοιόν γηται δὲ αὐτοῦ καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ἐκτὸς κρῆσις, ὅτι τὴν προειρημένην κέκτηται ἐνέργειαν.

Περὶ κολοκυνθίδος.

Περὶ δὲ τῆς κολοκυνθίδος ταῦν σκοπητέον, ἐπὶ τίνων καὶ αὗτῇ χρήσιμος· οὐ γὰρ ἐπικουνωνεῖ. τῇ τοῦ κενταυρίου δυνάμει. δσον δὲ ἀνόμοιόν ἐστι πρὸς ὑλην, τοσοῦτον στασιάζει πρὸς ἐνέργειαν. δέον οὖν ἡμᾶς διορίζοντας τὴν ὑλην, διαφορὰν αὐτῇ καὶ τῶν παθῶν ὑποβάλλειν. ἄλογον γὰρ καὶ ἀνήνυτον τὸ παντάπασι προσφέρειν, ὡς οὐκ εἰδότας ὅτι ἄλλα παρά ἄλλοις τὰ ἐπωφελῆ· ὥσπερ γὰρ τῆς καθολικῆς ἐξαλλαγῆς πεφρόντισται τοῖς παλαιοῖς, οὕτως καὶ τῆς μερικῆς παρακελεύρνται γὰρ ἄλλα μὲν παιδίοις προσφέρειν, ἐτερα δὲ νέοις καὶ γέροντσιν ἄλλα, ἔτι μὴν καὶ τὰ ἔθη καὶ τὰς χώρας διακρίνοντες· οὕτως γὰρ τὸν ὄικεῖον σκοπὸν 1) ἴσται λαμβάνειν τὴν φύσιν ἄμα τῷ λόγῳ ποδη-

1) Mendum. Emendo ἐῶσιν.

γὸν τούτων λαμβάνοντες ὥσπερ γὰρ η̄ φύσις, ζώου
1) μηχανωμένη κατασκευὴν, ἀπένειμε τοῖς μορίοις ἴδικὰς
χρείας, οἶον ποσὶ μὲν τὸ ἐπὶ γῆς ἔρειδεοθαι, χερσὶ δὲ
τὰς οὐκειστάτας περάξεις, καὶ ἄλλο τε μὲν ὀφθαλμοῦ
ἔργον, ἄλλο τε δὲ ἀκοῆς, καὶ τῶν λοιπῶν τὰ καθ' ἔκα-
στον διαφόρους κέκτηται τὰς ἐνεργείας, τὸν αὐτὸν τρό-
πον καὶ η̄ τέχνη μίμουμένη τὴν φύσιν, τὴν τῶν φαρ-
μάκων ἐπενόησε σύνθεσιν, ἄλλην ἄλλοις παραδοῦσα
τὴν χρείαν τὸ μὲν γὰρ θερμὸν ἢ ψυχρὸν ἢ ὑγρὸν ἢ
ξηρὸν η̄ φύσις δεδώρηται, τὸ δὲ ποσὸν η̄ τέχνη χαρί-
ζεται ἐκ τῶν παρασχόντων καὶ τοῦτο καρπωσαμένη.
ἄλλῃ οὖν η̄ χρῆσις τῆς κολοκυνθίδος παρὰ τὸ κενταύ-
ριον· εἰδικὰς γὰρ καὶ οἰονεὶ τοπικὰς φέρει τὰς ὡφε-
λείας τοῖς περὶ κεφαλὴν πάθεσιν ἐνδυσαμένη καὶ τὴν
τῶν λοιπῶν σύνθεσιν πρὸς διτεὴν καθὼς προεῖπον
χρείαν. τοῖς μὲν οὖν φρενιτικοῖς ἐπωφελέστατον ὁρί-
στη· δὲ καὶ τοῖς καρδονυμένοις καὶ πρὸς τὸν μανιώδεις
καὶ μελαγχολικὸν δαιμονίως ποιεῖ, μάλιστα δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν περιττωματικὸν ἐγκέφαλον ἔχόντων, ὅθεν σκο-
τώσεσι καὶ καρηβαφίαις, ἡμικρανίαις τε καὶ βαρυηκοῖαις,
ἄπασι τούτοις ἄριστον φάρμακον τὸ διὰ τῆς κολοκυ-
νθίδος συντιθέμενον. πολλῶν μὴ μημονεύσας, τοῦ
μείζονος ἐν ὀξειώματι καὶ χαλεπωτάτον ἐν ταῖς νόσοις,
ῶν η̄ ἀποβολὴ τῆς ἐνεργείας ἀκοσμον παντελῶς τὸ
ζῶον καθιστᾶ, τούτου τὴν ἐξέτασιν παρέστηκεν ὁ λόγος.
πολλὰ μὲν οὖν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς συμβαίνει πάθη·
πλεῖστα δὲ καὶ παρὰ τῶν παλαιῶν αὐτοῖς ἀναγέγρα-
πται βοηθήματα, ὡν Ἰπποκράτης ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς

1) μηχανωμένου F.

συλλήβδην ἐμημόνευσεν εἰρηκώς, ὁφθαλμῶν ὅδύνας λοντρὸν ἢ πυρία ἢ φαρμακεία ἢ φλεβοτόμια ἢ ἀκρατοποσία λύει. ἄλλα περὶ λοντροῦ καὶ φλεβοτομίας καὶ τῶν ἄλλων, ἐτέρους ἀν εἴη λόγου σκοπεῖν, περὶ δὲ τῶν φαρμάκων ταῦν λεγέσθω. τρεῖς μὲν οὖν καὶ αὐτῆς αἱ ἴδεαι, ᾧν ἡ μὲν πρώτη διὰ καθαρτηρίου, ἡ δὲ δευτέρα διὰ κολλυρίων, ἡ δὲ τρίτη διὰ κλυστῆρος. πλεῖστοι μὲν οὖν καὶ οὗτοι κατὰ διαφορὰν, ἄλλα τῶν διὰ τῆς κολοκυνθίδος πρὸς τὸ παρὸν ληπτέον, δοσον τοῖς ὁφθαλμιῶσιν. ὑπάρχει ἀφελιμώτατον, οὐ μὴν πᾶσι· μετὰ προσδιορισμοῦ γὰρ τὴν ἔξετασιν ποιεῖσθαι δέον· ἐφ' ᾧν μὲν γὰρ δριμὺ καὶ λεπτὸν τὸ ὁρεῦμα ἐπιδρεῖ, εὑργειὲν δεῖ τὴν τοῦ φαρμάκου χρῆσιν· ὡς ἐπίπαν γὰρ οὐδὲ τὰ τῆς κοιλίας τούτοις ἐπέχεται· ἐφ' ᾧν δὲ φλεγμονὴ μεγίστη καὶ τῆς ἐπιφανείας ἔρευθρος, ἔτι μὴν καὶ τῆς κεφαλῆς βάρος, παχεῖα δὲ ἡ τοῦ ἑρύματος σύστασις, προσυπακούειν δὲ δεῖ, εἰ πρὸς τούτοις καὶ τὰ τῆς γαστρὸς δυσδιαχωρητα, τοτηνικαῦτα πληθὺν περιττωμάτων διαγνοῦν δέχον τὸ βοήθημα· οὐ γὰρ τὴν τυχοῦσαν λήψη ἀφέλειαν· 1) παρ' αὐτὰ γὰρ τὴν μὲν κοιλίαν εἰλυτον παρασκευάζει· αἰσθητην γὰρ ὄψει τὴν τῶν λυπούντων ὑγρῶν ἔξωσιν. εἰκὸς οὖν παύσασθαι καὶ τὰς βαρυτάτας ἀνίας. διι δὲ ἀληθῶς ἀρρένει πρὸς τὰς προειρημένας διαθέσεις τὸ διὰ τῆς κολοκυνθίδος συντιθέμενον φάρμακον, ἡ τῶν ἀντιδότων δύναμις ἐπιδείξει· ὡς ἐπίπαν γὰρ αἱ δὲ αὐτῆς συντιθέμεναι ἔξαιρετόν τινα ἐπιτηδειότητα πρὸς τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν πάθη κέκτηται, καὶ ἔξεστι μοι ἀντιστρόφους προσηγορίας τοῖς ὑπηλάτοις τι-

1) i. q. παραυτίκα.

Θέναι, καθαρήρια μὲν καλῶς τοὺς κλυστῆρας, κλυστῆρας δὲ τὰ φάρμακα τῶν γὰρ ἀμφοτέρων τὸ τέλος κόδινον, ἡ τῶν περιπτωμάτων κένωσις. καὶ περὶ μὲν τῆς κολοκυνθίδος αὐτάρκως εἴρηται.

Περὶ καλαμίνθης.

Περὶ δὲ τῆς καλαμίνθης διαληπτέον, τίσι τῶν νοσημάτων καὶ ἡ διὰ ταύτης σύνθεσις τυγχάνει ὠφέλιμος, ἀρρένεις μὲν οὖν τοῖς πλευριτικοῖς καὶ τοῖς εἰλεώδεσι νοσήμασιν, οὕστινας καὶ χορδαψοὺς προσαγορεύουσι. χρησιμεύει δὲ καὶ τοῖς τοὺς πόδας δευματιζομένοις καὶ τὰ ἄρθρα ἀνιωμένοις, ἅλλην κατὰ σύνθεσιν τῆς τοῦ φαρμάκου ἐνεργείας ἐκ τῆς ἐπιδεξίου χρήσεως δεκομένη δύναμιν τὴν μὲν γὰρ τοῦ μέλιτος κολάζειν, τοῦ νίτρου δὲ ἐπαύξειν τὴν ποσότητα αὐτὴ γὰρ ἡ τῶν νευρωδῶν οὐσία πέπονθε δι' ἐντέψων μὲν τὴν βλάβην δεικνύουσα ἐπὶ τῶν εἰλεῶν, ἐπὶ δὲ τῶν πλευριτικῶν δὲ ὑμένος τοῦ ὑπεζωκότος.

Περὶ τοῦ πρασίου.

Καὶ τὸ τοῦ πρασίου δὲ ἀφέψημα τῷ κοινῷ κλυστῆρι συμπλεκόμενον καλικοῖς ἄκρως ἀρρένεις, νίτρον δὲ δεῖ ἐμβάλλειν καὶ πηγάνινον ἔλαιον ἀντὶ κοινοῦ, τὸ δὲ ἄνηθον προστιθέναι τῷ φαρμάκῳ συμφέρει, οἷς εὐπαθῆς ὁ στόμαχος, καὶ εἰ μάλιστα εἴη ἀνορεξία τὸ κρατοῦν, καὶ βρομώδης ποιότης, ἐρυγή τε ἀηδής, καὶ φλεγμονὴ τοῦ μορίου, ἐπεμβάλλειν δεῖ τοτηνικαῦτα τοῖς λοιποῖς καὶ οὐ συχνὸν κύμινον ἐναντίως δὲ τοῖς ἐμπροσθεν εἰρημένοις ποιεῖν τὰς μίξεις, ἀφαιροῦντα μὲν

τοῦ ἑλαίου καὶ τοῦ νίτρου, ἐπίμετρον δὲ τι χαριζόμενον τῷ μέλιτι· οὕτω γὰρ φύσεις τὸ δέον ταῖς τῶν μετρίων ἐναλλαγαῖς. δεῖ δὲ τεκμαίρεσθαι τὴν τε τοῦ κυμάτου καὶ ἀνήθου δύναμιν διὰ παραμυθήσεται καὶ διὰ γαστρὸς ἐμφορούμενον τὸν στόμαχον, διόν γε καὶ διὰ τῆς ἐναντίας θέσεως προσαγόμενα αὐτὲς καθ' αὐτὰ ὡφέλει. ὅτι δὲ ἀληθῆς ὁ λόγος, τοῖς ἀνωτερικοῖς τὰ κάτω συμβάλλεσθαι, ὑπρενούμενον πολλάκις δεηθέντες ὅπιον τῷ δακτυλίῳ προσθέντες ἡνύσαμεν τὸ δέστρον. τί δὴ μὴ καὶ αὐτὸν Ἱπποκράτην προσφέρω μάρτυρα τοῦ λόγου φάσκοντα, ἔνδοιαν μίαν καὶ ἔνμπυνοιαν μίαν, μάλιστα τοῦ στομάχου συγγένειαν ἔχοντος πρὸς τὴν κοιλίαν; τί δὲ λέγω συγγένειαν καὶ μὴ μᾶλλον ἐν μόριον ταῖς διαφόροις ἐνεργείαις ἐτέρας περισάμενον προσηγορίας;

Περὶ ἀβροτόνου.

Ἐστὶ μὲν οὖν δριμυτάτη ἡ τοῦ ἀβροτόνου ποιότης, ἀρμόζει δὲ τοῖς ὑπὸ τῶν ἐλμίνθων δχλονυμένοις τὴν σύνθεσιν τῶν λοιπῶν καὶ τοῦτο δεξάμενον, μάλιστα δὲ πλέον τι τῶν ἄλλων τὸ νίτρον. συμβαίνει δὲ ἡ τῶν ἐλμίνθων γένεσις μάλιστα τοῖς παιδίοις ἐκ τοῦ ἀβροδίαιτον αὐτὰ ἔχειν βίον, καὶ πλημμύρων ἔχειν ὑγρότητος. ἐξ ἀπεψίας οὖν μάλιστα συμβαίνουσι σηπομένων τῶν χυμῶν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῶν βορβορωδῶν ὑδάτων γίνεται δὶ’ ἐπίμονον στάσιν, τοῦτο ἐπὶ τῶν παιδίων μάλιστα γίνεται διὰ τὸ ὡμὸν καὶ ἀπεπτον τῶν χυμῶν. πολλὰ μὲν οὖν βοηθήματα παρὰ τῶν παλαιῶν τούτοις ἀναγέγραπται τὰ μὲν διὰ πομάτων, τὰ δὲ δὶ’ ἐπιθεμάτων. ἡμῖν δὲ νῦν περὶ κλυστῆρος ἡ ἐξέτασις τοῦ

πρὸς τὸν ρωληκας ἀλεξητηρίου· τῶν γὰρ ἀμφοτέρων I) ἵσχυροτέρα ἡ διὰ τούτου χρῆσις· διάδιος γὰρ τὸν ἔλμίνθων ἔσται φθορὰ, διὰ τὸ καὶ τὴν θέσιν τῶν ἐντέρων ἔγγυς ὑπάρχειν. ἐπεὶ δὲ λογικωτέραν μέθοδον ὑπεθέμεθα, ἀναγκαῖον καὶ τῶν ἡλικιῶν μημονεῦσαι· οὐ γὰρ τὰ αὐτὰ παισὶ καὶ γέρουσι συμφέρει, ἀλλὰ παισὶ μὲν ὡς ἀτε ὑγροτέροις, πλέον τι τῶν ἕηροτέρων ἐπεμβάλλειν οἷον νίτρου καὶ μέλιτος πλέον τι τοῦ φαρμάκου ἔχοντος ἀνέχεται γὰρ τούτων ἀλύπως. διὰ μὲν γὰρ τῶν δμοίων τὴν ὑγείαν φυλάττομεν, διὰ δὲ τῶν ἐναντίων τὰς νοσώδεις αἰτίας ἀποβάλλομεν. διὰ δὲ δραδίως ἀνέχεται τὰ παιδία τῶν δριμέων φαρμάκων, τὰ κολλύρια δῆλα ὡν ἡ χρῆσις πρόδηλος καὶ τοῖς τὴν πτῖραν πρεσβεύοντιν· ἐκ γὰρ τοῦ μέρους δεῖ καὶ τὸ πᾶν σύγκριμα τεκμήρασθαι. διὰ δὲ τὰ ὑγρότερα δεῖται τῶν ἕηροτέρων, Ἱπποκράτης μαρτυρεῖ λέγων, ἔλκεστόν μπατατα τέγγειν οὐ χρή. διπερ οὖν νόσος ποιήσει τῆς συνεχείας λύσιν, τούτῳ ἡ τῶν παίδων φύσις τῷ ἐναύλῳ τῆς γενέσεως. τοῖς δὲ ἀκμάζουσιν ἀφαιρεῖν μὲν προσήκει τοῦ μέλιτος, ἐπαύξειν δὲ τὴν τοῦ ἔλαιου οὐδίαν· πάρεστι γὰρ ἐπὶ τούτων πολὺ τὸ Θερμὸν, καὶ ἐν τούτῳ ἡ νόσος δυναστεύει. ἐπέχεται οὖν τούτοις τὸ περίτωμα οὐ τοσοῦτον τῷ τὴν χολὴν ἐλλείπειν, διὸ διὰ τὴν οἰκείαν αὐτῶν ἕηροτητα καὶ φρύξιν. γέρουσι δὲ τοῦμπαλιν ἐπαύξειν δεῖ τὴν τοῦ μέλιτος ποσότητα· ψύξει γὰρ πάσχουσι τὴν βλάβην τῷ τὴν χολὴν ἐλλείπειν, ὥστε κατ' ἔλλειψιν τῆς χολῆς ἡ ἐποχὴ τῆς γαστρὸς ἐπὶ τῶν γερόντων γίνεται. διὰ δὲ ἀληθές ἔστι

τοῦτο καὶ τῇ ἀπόνυσίᾳ τυφλώττει τῆς ὑλης καὶ ψυχής περὶ τὸ ἔργον ἡ γαστὴρ πρὸς ἔκκρισιν, αὐτὸς Ἰπποκράτης ἐν ἀφορισμοῖς δηλοῖ λέγων, δκάσοισι τέοισιν αἱ κοιλίαι ἕηραι εἰσι, τουτέοισιν ἀπογηράσκουσι ἕηραινοται, τῇ μεταβολῇ τῶν ἡλικιῶν συμμεταβαλλομένων τῶν χυμῶν εἰς ἐναντιότητα περιτρέπονται τὰ τῶν κειδῶν ἀεὶ γὰρ μαχόμενα ἐαυτοῖς τὴν φορὰν ποιεῖται τῇ τῶν καιρῶν διαδοχῇ, οἶον εἰ τῷ ἀκμάζοντι χολὴ περιττεύει κατ’ οὐσίαν καὶ ὑγρὰ ἡ γαστὴρ· ἔστι γὰρ διε ποιότητι ἀμετρως θερμὴ οὖσα ἕηραινει τὸ σκύβαλον. εἰ μὲν οὖν ἐν οὐσίᾳ δέξεται τὴν ὑπερβολὴν, ἔφθιως ἀπωθεῖται τὸ σκύβαλον· εἰ δὲ τῇ ποιότητι πλεονεκτήσει ἀναποθεῖσα ἐν τοῖς στερεοῖς, πλέον ἕηραινει τὴν κοιλίαν· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἡλικιῶν ἡμῖν διώρισται κατὰ δύναμιν ἐν τοῖς πρὸ τούτων μὲν γὰρ καὶ τὴν ἐν τοῖς νοσήμασιν ἔξαλλαγὴν τῶν βοηθημάτων διεῖλεν ἡ διδασκαλία. δυνήσῃ δὲ αὐτὸς ποδηγηθεὶς ἐκ τῶν πρώτων καὶ τὰς κρίσεις μετιέναι καὶ τὰς φύσεις ἀρμόζεσθαι· γυναικας μὲν γὰρ γέρουσι παραβάλλων, εὐνούχους δὲ γυναιξὶ, καὶ τῶν ἄλλων καθ’ ἔκαστον ἐν ἐνὶ παραβάλλων, δυνήσῃ μὴ ἔειν ταῖς προσαγωγαῖς τῶν βοηθημάτων, κοινὴν μέθοδον τὴν τῶν ἡλικιῶν διαγνοῦς. καὶ γὰρ τὸ ἄριστον καὶ ἐπισπαστικὸν τῆς τέχνης διὰ τούτων λαμβάνεται. ἡμῖν οὖν τὴν συντομίαν ἔλομένοις διὰ τὸ σύμημονέντον, καὶ ταῦτα εἰς θήραν βοηθημάτων αὐτὸς διοῖν στοιχειωθεὶς κατακερμάτιζε τὸν λόγον πρὸς τὰ κατὰ μέρος.

Περὶ πυρετῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις
ἐνετήρων.

Ἡ τῶν πυρετῶν κακία οὐ πᾶσα πᾶσιν ἡ αὐτῇ· ἐναλλάττει γὰρ ἡ παρὰ τὴν κράσιν τῶν πασχόντων, ἡ παρὰ τὴν πουιῆσαν αἰτίαν, ἡ διὸ τὴν τῶν μορίων διάθεσιν καὶ οἶον συμπάθειαν ἡ παρὰ αὐτοὺς τοὺς ὑποδεξαμένους τόπους τὴν νόσουν οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ τροπῆι πνεύματος λαμβάνοντες τὴν γένεσιν, οἱ δὲ ἐπὶ σήψει χυμῶν, οἱ δὲ αὐτοῦ τοῦ στερεοῦ τὴν βλάβην ἡ πρώτως ἡ δευτέρως ὑπομείναντος ποτὲ μὲν γὰρ ὁ χρόνος τῇ τάξει παράγει τὴν νόσον τῷ στερεῷ, ποτὲ δὲ εὐπαθείᾳ φθάνει τὸ λοιπὰ ἐν φθορᾷ. τῶν μὲν οὖν ἐπὶ σήψει χυμῶν πάλαι τὸν λόγον ἐποιησάμεθα, ὅπηνίκα τὸν τῶν περιττωμάτων διεξηρχόμεθα σκοπὸν τῇ κοιτῇ τῶν φαρμάκων συνθέσει χρώμενοι. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἀμφημεριῶν νίτρου πλέον κλυστῆρι ἐμβάλλειν καὶ συμμετέρουν μέλιτος καὶ βραχυτάτου ἐλαίου ἐπὶ μέντοι τῶν τριταίων τὸ ἐναντίον, πλείονος μὲν ἐλαίου, τῶν λοιπῶν δὲ τῶν δυοῖν κεκολασμένων ἐν ποσότητι, ἀπὸ ζέματος προστιθεμένον τεύτλων. ἐπὶ δὲ τῶν τεταρταίων ἵσσορθοπος ἡ τῶν λοιπῶν ποσότης χαλᾶσθαι γὰρ φιλεῖ δὲ χυμὸς δτὶ ξηρός ἔστι, θερμαίνεσθαι δὲ δτὶ ψυχρός. συνεψεῖν δὲ δεῖ τῷ ὑδατι τῆς χρείας ἐλέβορον μέλανα διττῆς ἔνεκεν αἰτίας, ἀποβολῆς περιττωμάτων, κενώσεως χυμοῦ. 1) Καιρὸς δὲ λοιπὸν ἀν εἴη μεταβῆται πρὸς τὴν τῶν ἔκτικῶν ἐνετήρων-σύνθεσιν ἐκτὸς πάντων τὴν πρώτην γενομένων. οὐ γὰρ ὁνπτικῶν ἡμῖν φαρμάκων χρεία, ἀλλὰ μαλακτικῶν καὶ τῶν ποσῶς δυ-

ναμένων ἔμψυχειν πρώτως, δρῶντων διμιλίᾳ τῶν πα-
σχόντων· οὐ γὰρ διὰ μέσου τῆς κενώσεως ἀρρήγουσιν
ἀπεστι γάρ χυμὸς ἐν στερεῷ τῆς ὑλῆς ἀρρήγητῳ δεσμῷ
προσδεδείσης· ἔτι μὴν οὐδὲ περίττωμα ἐναποκέλεισται·
ἀτροφίᾳ γάρ ἔστι τῆς φύσεως, ὃποιον μαρα-
θείσης τῆς δυνάμεως. τοῖς μὲν οὖν περιφυγῶς καν-
σουμένοις, ἀρρήγει τὸ τοῦ λινόσπερμου ἀπόζεμα, οὐχ
ἀλμυρῷ οὐδὲ δηκτικῷ, ἀλλὰ γλυκεῖ καὶ κούφῳ. ἔψειν
δὲ τὸ λιγόσπερμον ἐν τῷ ὄντα μὴ λαύρῳ πυρὶ, ἵνα
μὴ φρυγὲν δξίτηλον πάθη τὴν ἐνέργειαν. διὰ μέσου οὖν
ἔτερου ὄντος δεῖ τούτου τὴν ἔψησιν ποιεῖσθαι, δηνπερ
τρόπον καὶ ἐπὶ τῶν ἀρωμάτων φυλάττομεν. τῇ τέχνῃ
τὴν εὑωδίαν. οὐχ ἀσπερ δὲ ἐπὶ τῶν δυπτεκῶν πλῆθος
δεῖ ἐνιέναι· οὐ γάρ πρὸς ἔξωσιν εἶληπται, οὐδὲ τὴν ἀν-
θυποστροφὴν ἐπαγγέλλεται· τὴν γάρ παραμυθίαν τῇ
μονῇ παρέχει, κρητιμένει δὲ πρὸς τὰς τῶν ὑγρῶν δρι-
μείας ἐπιρρήγευσις τοῖς κατὰ τὰ ἔντερα ὑφιζάνοντος
ὅδην γάρ τις καὶ δῆξις ἀνιαρὰ κατὰ τοὺς τόπους
ἐκείνους ἔστι. τῇ μὲν οὖν γλεσχρότητι παρεμπλάσσει
τὸ σῶμα, τῇ δὲ δυνάμει σβέννυσι τὴν φλέξιν. συμβαί-
νει οὖν ἡ καῦσις δὲ δὲν προστίθημι λόγον, διτὶ ἐν τοῖς
νοσήμασι τούτοις ἀστία κρατεῖ τὸ ζῶον. ἀναφθέντος
δὲ παντὸς τοῦ συγκράματος, εἰκὸς δριμυτέραν τὴν χο-
λὴν γενέτθαι. δύσον οὖν αὐτοῖς περιπτεύει, εἰς τὰς ἐν
τοῖς ἐντέροις ἔλικας φέρεται, ἀναπίεται δὲ διὰ λεπτό-
τητα, δένεν συμβαίνει δῆξις αὐτοῖς καὶ ὅμετρος πύ-
ρωσις. προσακτέον οὖν τὸ βοήθημα θερμὸν πρὸς πα-
ραμυθίαν διττὴν τῆς τε ἐπιφανείας καὶ τοῦ βάθους·
ταῖς γὰρ δρῶσις ὑλαις τὰ μὲν ἔστιν ἐπίκτητα, τὰ δὲ
σύμφυτα, οἷον τῷ ὄντι σύμφυτον μὲν τὸ ψύχειν, ἐπί-

κτητον δὲ τὸ θερμαῖνειν. τὸ μὲν οὖν πρῶτον τῇ φύσει δεῖ ἀπονέμειν, τὸ δὲ δεύτερον τῇ τέχνῃ. τῷ μὲν οὖν θερμῷ εὐτερεπίζομεν 1) τὴν πάροδον, τῷ δὲ ψυχρῷ ἐμπιαστεύομεν τὴν διάθεσιν. τὰς αὐτὰς δέ ἔστι τὰς τῆς τέχνης μηχανήματα, πρὸς τὸ τὰς ὑλας εὐπαραγάγουσας ποιεῖν τοῖς ἐν βάθει τῶν σωμάτων δεομένοις βοηθείας. Καὶ περὶ μὲν τοῦ λινοσπέρμου ἴκανὰ καὶ ταῦτα.

Περὶ ὑδροφοδίου.

Διαληπτέον δὲ καὶ περὶ τοῦ ὑδροφοδίου ἐνεργῆρος, τίσιν ἔστι συμφέρον οὐ γὰρ ὡς πάρεργον τοῦτο τῇ πείρᾳ παρείληπται ἀληθῆ γὰρ αὐτοῦ τὴν τοῦ ἐλαίου εὑρομεν δύναμιν, ἵδικὴν δὲ ταύτην ὑπάρχουσαν. τινὲς μὲν γὰρ τοῦ ὑδροφοδίου καὶ τοῦ λινοσπέρμου μίαν ὑπέλαβον δύναμιν, σκοπὸν ἔνα τὴν ψύξιν εἰσηγούμενος, οὐ δοκιμάσαντες τὰς οὐσίας οὐδὲ διαγνόντες τὰ μέτρα τῶν δυνάμεων. εἰδέναι οὖν δεῖ ὡς καὶ ὑλην ἀρίστην δεῖ ἐπιλέγεσθαι, ἵνα καν τῇ ποιότητι φέρῃ τὸ χρήσιμον καὶ μὴ στασιάζῃ τῇ οὐσίᾳ. ἄλλη μὲν οὖν ὑλη τοῦ λινοσπέρμου καὶ ἄλλη τοῦ ὑδροφοδίου. εἰ οὖν διαφέρουσά ἔστιν ἡ ὑλη, ἐναλλαγῇ καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς παθῶν ἔσται. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐκτικῶν πλέον δινήσει τοῦ ψύχοντος τὰ χαλῶντα, ἐπεὶ καὶ ἡ νόσος μᾶλλον ἐν ἔηρῳ ὑπάρχει ἥπερ ἐν θερμῷ· δεῖ γὰρ τεκμαρθόμενον τὸ νικῶν τῆς συζηγίας τῶν κράσεων εἰς κακίαν, αὐτῷ πλέον προσοικειοῦν τὸ βοήθημα· οὕτως γὰρ ἐπιτευχτική γενήσεται τῶν φαρμάκων ἡ δύναμις, ζυγοστατούν-

1) τὴν addidi.

τῶν ἡμῶν τὰς καθ' ἐκάστους νοσήματος δοπάς. Περὶ μὲν ὑδροφοδίνου ἵκανά καὶ ταῦτα.

Περὶ τῆς διὰ κωδύων συνθέσεως.

Ξένη δέ τις νενόμισται ἡ διὰ τῶν κωδύων σύνθέσις πρὸς τὴν τῶν ἐνετήρων χρείαν. περὶ μὲν οὖν τῶν περὶ κεφαλὴν πᾶσιν ἀμολόγηται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐνεστῶτος κοστοῦ πᾶσι διαπεφώνηται, ἀλλ' οὐ μὴν τοῖς λόγῳ τὴν τέχνην μετερχομένοις, διδάσκαλον τὸν Ἰπποκράτεος νόμον λαβοῦσι, φάσκοντα ὡς ἔμπροσθε εἴρηται, ξύρδοιαν καὶ ξύμπτνοιαν μίαν. προσακτέον δὲ τὸν προκειμενον ἐνετῆρα, οἷς ξηρότης ἀμετρούσης πρατεῖ καὶ ἀγρυπνίας ἀλλ' οὐ πρώτις διὰ τὴν ὄχρυπτίαν τὸ βοήθημα, ἀλλὰ διὰ τὴν ξηρότητα. τοπικὰς μὲν οὖν δεῖ προσφέρειν τῇ κεφαλῇ βοηθείας οὐ γὰρ εἰργομεν ταῦτα, ἀλλ' ὅμως καὶ διὰ τῶν μερικῶν χρήσεων τοῖς πρωταπαθοῦσιν ἐπιβοηθεῖν δέον. δεόμεθα δὲ τοῦ ὑδρελαίο διὰ τὴν οἰον ἀπολίθωσιν τῶν μορίων οὐ γὰρ ὕλη τὸ βλάπτον, ἀλλ' αὐτὴ ἡ τοῦ σώματος οὐσία ὥσπερ εἰς ἀλιθαντα περιέστη. δεῖ δὲ φροντίζειν τῆς ποσότητος τοῦ ἐνιεμένου, ὡς μάλιστα στοχαζόμενον τῆς πρατούσης νόσουν. εἴγαρ πλέον ἡ ἐλαττον προσενέγκοις τοῦ βοηθήματος, ἐξ ἐκατέρου τοῦ ποσοῦ μεγεθύνεις τὸ νόσημα· εἰ μὲν γὰρ ἐν τῷ πλείον τὸ πταῖσμα συμβῆ, μετὰ τὴν κάθαρσιν τῆς νόσου τὸ περιττὸν δεύτερον εἰς πάθος προκαλεῖται τὴν φύσιν, καὶ μεταστάσει ἐνὸς τὸ δεύτερον παρυφίσταται. καὶ τὸ ἔμπαλιν δὲ ἐλλείπον οὐ χρηστὸν, ἵσσοσθενῆ μὴ κεκτημένον τῇ νόσῳ τὴν δύναμιν· τυραννηθὲν γὰρ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ οἰονεὶ μειαδούλωθὲν,

μοῖρα γίνεται τῆς νόσου, καὶ ὅπερ τὸ I) νικῶν βούλεται, ὑπομένει τὸ ἡττηθέν, καὶ περὶ μὲν τούτου ἴκανὸς καὶ ταῦτα.

Περὶ τοῦ ὑδρομέλιτος.

Περὶ δὲ τοῦ ὑδρομέλιτος νῦν σκοπητέον. καὶ γὰρ καὶ ἡ τούτου χρῆσις πολλοῖς τῶν παλαιῶν ἐγράφησται. ὥφελιμώτατον οὖν καὶ τούτου τὴν χρῆσιν εἰπεῖν, καὶ τὴν τῶν νοσημάτων κακίαν διερευνῆσαι, πρὸς ἀ μάλιστα ὁρμόζει. ὅτι μὲν οὖν ἔκτικῶν καὶ μαραφασμῶν τανῦν ἐμνημονεύσαμεν, δῆλον· μετὰ γὰρ τὴν τῶν ἐπὶ σήψει χυμῶν ἐπίσκεψιν πυρετῶν, τὸ τηνικαῦτα καὶ περὶ τούτων διειλήφαμεν. πολλῆς μὲν οὖν ἐξετάσεως δεῖται τὰ μαραφιώδη νόσηματα καὶ μάλιστα τὰ πυρεκτικά· ἔκαστον γὰρ αὐτοῖς εὑροις ἀν πλεονεκτοῦν, πῃ μὲν ἐν θερμότητι, πῃ δὲ ἐν ψυχρότητι, ὡς εἴναι τὴν διάθεσιν γῆρας ἐκ νόσου. τοῦ μὲν οὖν ἐν πρώτοις πλεονεκτοῦντος, τὸ τοῦ λινοσπέρμου ἀπόζεμα παραλαμβάνομεν, ὥσπερ ἐν βραχείᾳ παρακμῇ γενομένου τοῦ κακοῦ καὶ ἡμεῖς ἀντάμειψιν τῶν ὑλῶν ποιοῦμεν· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀποζέματος τοῦ λινοσπέρμου τὸ ὑδρορόδινον προσφέρομεν. ὡς δὲ ἡ ἐναντία διεδέχετο δυσκρασία ἔηρα, ἐναλλαγὴ τῶν βοηθημάτων ἐγίγνετο· ὑδρέλαιον γὰρ τοῖς αὐτανθεῖσι προσαγόντιν ήμῶν, τὴν ψυχρὰν δυσκρασίαν τὸ ὑδρόμελον ἡξιοῦμεν λαμβάνεσθαι· πάρεστι γὰρ αὐτῷ ἵδια τις θερμότης προσηγῆς καὶ φίλη τῇ φύσει· αἱ γὰρ ἀλλαι ὑλαι καὶ δοκῶσι θερμαῖνειν, ἀλλ' ὅμως σὺν ὀδύνῃ καὶ δῆξει. εἰ μὲν οὖν

ἐπικρατεῖ ἡ ψυχρὰ δυσκρασία μᾶλλον τῆς ἕηρᾶς, χρηστέον τῷ ὑδρομέλιτι· εἰ δὲ ἵσοδόντος ἔχουσι πρὸς ἑαυτὰς κακίαν ἡ τε ψυχρότης καὶ ἡ ἔηρότης, τὸ τηνικαῦτα προσεπεμβάλλειν βραχύτατον ἐλαίου, ζυγοστατοῦντα μέντοι τὰς ἐναντίας δοπὰς πρὸς τὴν ἀρίστην τῶν ὑγρῶν μίξιν. ποτὲ μὲν οὖν δεῖ πλέον ἐπειθάλλειν ὑδατος ταῖς προειρημέναις ὄλαις, καὶ ταύτας δεῖ ἐναλλάσσειν κατὰ τὸ ποσόν πρὸς γὰρ τὰς κρατούσας βλάβας προσφέρειν χρὴ τὰ βοηθήματα.

Περὶ τῶν κωλικῶν φαρμάκων.

Περὶ δὲ τῶν κωλικῶν φαρμάκων τὰ νῦν σκοπητέον· καὶ γὰρ τούτοις μάλιστα κεκοινώνηκεν δι παρὼν λόγος. ὥσπερ οὖν ἐπὶ τῶν προειρημένων ἐκ μέρους τῷ δλῳ παρεπέμπετο ἡ βλάβη, καὶ ἐξ ὅλου πρὸς μέρος ἐνέμετο ἡ αἵτια, οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς παρούσης διαθέσθεις ἐκ μέρους πρὸς ὅλον διαβαίνει ἡ νόσος, ταῖς ἀνίαις τὰς βλάβας ἐπιτέμπουσα· ἀγρυπνίας γὰρ ἀμποιεῖ καὶ πνευμονὸς ἀποτίκτει, καὶ αὐθίς πρὸς τὰ σύστοιχα τούτων κακὰ ἐπινέμεται. ἐφάμιllα μὲν οὖν τοῖς πρώτοις τὰ δεύτερα πρὸς κακίαν. καὶ γὰρ ἐπ’ ἐκείνων ἡ αἵτια νόσος γίνεται, καὶ ἡ νόσος αἵτια, καὶ συντόμιας εἰπεῖν τῶν ὑπαλλήλων δηλούντων τὴν τάξιν. διθεν δὴ καὶ ἡγοῦμαι καὶ τούτοις μικράν τινα διάγνωσιν προσθεῖναι τοῖς τῷ παλαιῶν ἴσως ἐπόμενον ὑπομνήμασιν. 1) ἀπαραμύθητος γάρ ἐστιν ἡ νόσος, διετον προσάδονσαν ἑαυτῇ εὑρη διάγνωσιν. ἡ μὲν οὖν κωλικὴ διά-

1) Fort. εὐπαραμύθητος.

Θεσις συνίσταται περὶ ἐντερον τὸ καλούμενον κῶλον,
ὅτεν καὶ τὴν προσηγορίαν ἡ διάθεσις ἀπειέγκετο.
τοῦτο οὖν τὸ μόριον βλάπτεται ἐκ πολλῶν καὶ διαφε-
ρόντων αἰτίων. ποτὲ μὲν οὖν ἐκ τῶν ἔξωθεν ὑφαίνεται
ἡ νόσος, ποτὲ δὲ ἐκ τῶν οἰκείων προσέρχεται· καὶ ἐκ
μὲν τῶν ἔξωθεν ἡ αἰτία, τροφῶν μοχθηρία· καὶ ψύξις
τοῦ περιέχοντος. πᾶσαι μὲν οὖν αἱ ξηράτεραι τροφαὶ
γεννῶσι τὸ πάθος, καὶ μάλιστα αἱ διὰ τῶν ἄλιων συν-
τιθέμεναι, καὶ τῶν ἀρτων οἱ πιτυρίαι, καὶ λαχάνων κράμ-
βαι, καὶ ὅσα δμοια τούτοις. "Οσα δὲ ὅμα τῇ ξηρότητε
προσολάβοι καὶ ψυχρότητα, ἔτοιμας γεννῶσι τὸ πάθος. ἀπο-
τίκτεται μὲν οὖν δ 1) ὑλώδης χυλὸς καὶ τῇ δοπῇ τῶν κάτω
θέσιν λαμβανόντων, πληρώσας τε τὴν τοῦ ἐντέρου κοιλό-
τητα, ἀνιαρὰ ἐπάγει συμπτώματα. προκαλεῖται δὲ εἰς συμ-
πάθειαν καὶ τὸν στόμαχον τῇ κοινωνίᾳ τοῦ ὑπαλείφον-
τος ὑμένος· δεκτὸς τοῦ στομάχου τὴν ἀρχὴν εἴληφε.
πληρωθέντος οὖν τοῦ ἐντέρου καὶ συνδιατείνοντος τὸν
ὑμένα, ἐπάγει τὸ σύμπτωμα. καὶ ἄλλῳ μὲν τὸ πάθος,
ἐτέρῳ δὲ ἡ ἴβρις. διτε δὲ ἀλήθειά ἐστι τὸ εἰρημένον,
ἔξ αὐτῶν τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἔργων δυνήσῃ, μαθεῖν
πρὸς γὰρ τὰς διαβροχὰς καὶ τὰ καταπλάσματα πλέον
ἀγριαίνεται τὸ πάθος. δῆλον δὲ, διτε χύσιν ὑπομένον-
τος τοῦ χυμοῦ; μεγεθύνεται τὰ σιμπτώματα. εὖ μὲν
οὖν παρὰ τῶν ἱατρῶν τὰ βοηθήματα προσάγεται· ψυ-
χρὸν γὰρ τὸ ποιοῦν· ἀλλ' ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῆς προσα-
γωγῆς ἐπὶ πλέον ἐσται ἡ τῆς ὁδύνης ἐπίθεσις, κινη-
θέντος καὶ οἰονεὶ λυθέντος τοῦ λυποῦντος χυμοῦ· ἐμ-
μεινάντων δὲ ἡμῶν τῇ χρήσει, τὴν παῦλαν ἔργαζόμεθα·

1). non Ἰλυσάμης.

ῶσπερ γὰρ ἐπὶ τῶν κατατλῆσεών ἐστιν ὑδέσθαι, ὡς πρότερον μὲν αὐτὸν ἔσυτον μεῖζον φαίνεται τὸ καταιονύμενον, ἔπειτα δέ τοις λεπτίνεται κατὰ βραχὺ τῇ ἐπὶ πλέον ἐπιχύσει τοῦ Θερμαοῦ. εἴρηται μὲν ἡρᾶν διτινήν τις ἐστὶν ἐκ τοῦ στομάχου ὑπαλείφων τὸ ἔντερον, καὶ τῇ διατάσσει τούτου συμπάσχει ὁ στόμαχος. τὸ δὲ αὐτὸν συρβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ πνεύμονος καὶ τῆς καρδίας· ὑμέσι γάρ τισιν ἐκτὸς περιστρέφονται. δύοισαν οὖν καὶ ταῦτα βλάβην πείσονται τῷ προκείμενῷ λόγῳ. καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν εἴρηται πρὸς διάθεσιν τῶν κωλικῶν διαθέσεων, πῶς τὴν βλάβην ἄχρι τοῦ στομάχου παράγει. διτινὸν δὲ ἐκ ψυχροῦ καὶ ὑελώδους χυμοῦ τοῦτο συρβαίνει, καὶ αὐτῇ τῇ διαθέσει πολλάκις μεμαθήκαμεν, ἐκκριθέντος αὐτοῦ καὶ κοιμηθέντος τοῦ συμπτώματος. χρηστέον δὲ τοῖς ἐνετῆρσιν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ διαφέρουσι κατὰ τὴν ὑλην. πρώτη μὲν οὖν σύνθεσις ἡ τῆς κεδρίας ἐστὶν. ταύτην δὲ παραλαμβάνομεν, ἐφ' ᾧν ἡ προσιρημένη διάθεσις δυναστεύει ἡ ἐκ τοῦ ὑαλώδους χυμοῦ συστᾶσα· μεῖζοσι γὰρ κακοῖς βαρύνεται τῶν λοιπῶν. διτενὸν δὴ καὶ στρατικωτέραις τοῖς ὑλαις ἐστὶν κρήσασθαι. κεδρίας μὲν ἀπλοῦν μέρος προσδιωρισάμεθα, εἰ μὴ που ὁ στόμαχος ἀσθενής εἴη· δεῖ γὰρ φροντίζοντα τοῦ μέρους μὴ ἐπίβοντεν τοῖς λοιποῖς. ὅλλα εἰ μὲν ἰσχυρά ἐστι τὰ μόρια ἀντιβαίνοντα τοῖς ἐνιεμένοις φαρμάκοις, τὸ τηνικαῦτα δεῖ τὴν κρῆσιν μὴ ἀναβάλλεσθαι πρὸς σύντομον τοῦ πάθους καθαίρεσιν. εἰ δὲ ἀσθένεια τὸ κρατοῦν, ἐπιμετρεῖν δέον τῶν φαρμάκων τὴν ὑλην ἔσται γὰρ μερικὴν ὑπερθέσεως μὲν ἡ διατάξη. οὐ μὴν πρόσφατος ἡ τῶν γειτνιαζόντων ἀδυναμία. ἔστι δὲ πρώτη σύνθεσις κωλικοῦ φαρμάκου κατωτερικοῦ, βού-

τυρού μὲν λαμβάνοντος μέρη β' κεδρίας μέρος α', κυμίνου ἄμια τῷ ἐλαίῳ συνεψηθέντος· ἡ μέντοι τοῦ ἐλαίου ὡς ἡμικοτύλιον παραλαμβανέσθω. ἄριστον μὲν οὖν φάρμακόν ἔστι καὶ τοῖς πολλοῖς δῆλον ἐν ἴσχυρῷ ἀδυνατίᾳ τοῦ στομάχου παραλαμβανόμενον. ἐφ' ᾧ δὲ ἀσθένεια κρατεῖ τῶν ἐτοίμην τὴν φύσιν ἔχοντων πρὸς βλάβην, τὸ διὰ τῶν δαφνίδων προσακτέον βοήθημα. λαμβάνοντος καὶ τούτου χήνειον στέαρ, καὶ συνεψόντων ἄμα τῷ ἐλαίῳ τῶν δαφνίδων, αὐθίς συντηκέσθω τὸ στέαρ· ὅντες γὰρ μάλιστα ἔνθα φλεγμονὴ τὸ κρατοῦν δίχα πλήθους χυμοῦ. ὑποκατιὰν δὲ διόγος τάξιν τινὰ ποιήσεται τῶν βοηθημάτων μάλιστα καὶ 1) τῇ διαθέσει μὴ πάντοτε τῆς αὐτῆς ὑπαρχούσης. ἐν μὲν οὖν τῇ σφροδρότητι καὶ οἰονὶ τῇ ἀρχῇ πρὸς τὸ ἔκμοχλεῦσαι τὸν παχύτατον χυμὸν, τὸ διὰ τῆς κεδρίας ὡς ἄτε δραστικὸν ὑπάρχον προσφέρομεν. προκοψάντων δὲ ἡμῶν εἰς παρακμὴν, ἀρκέσει μόνον ἀποζευθὲν κύμινον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἐνεθὲν κατὰ συμμετρίαν. ἐπεὶ δὲ τὸ μόριόν ποτε μὲν ἐξ ὕλης φορτεῖσθμενον τῷ βύραι σὺν διατάσσει καὶ βάρει λυπεῖ πάσχον, ποτὲ δὲ ψιλῇ ποιότητι ἀνιτεῖ οὐκ ἄχρι τοῦ στομάχου ἐπεκτείνουσα τὴν νόσον οὔτε μὴν βριθόμενον ἔσται τῇ ὕλῃ. περὶ δὲ αἴτοὺς τοὺς τόπους ἔστιν ἡ ἀνίσα ὡς ἐπὶ τῶν τεινεσμωδῶν· καὶ γὰρ διανιστάμενοι ἐκκρίνουσιν οὐδὲν ἄξιον λόγου. Όταν ταῦτα τὰ συμπτώματα ὅψῃ παρόντα, ἀποδιόριζε τὴν δργαντὴν νόσον ἐκ τῆς δμοιομεροῦς· καὶ περὶ μὲν τῆς ὑλικῆς δυσκρασίας προείρηται, περὶ δὲ τῆς ἄλλης διαληπτέον. καὶ ἡς ἡ κακία οὐ κατὰ τὴν τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν, ἀλλ ἄχρι τοῦ, βάθους διέκνεῖται, ταύτη

1) Fort. τῆς διαθέσεως.

γοῦν προσοικειοῦντα τὰ βοηθήματα, ψυχρᾶς οἶνον αὐ-
ρας τινὸς αὐτῆς ὑπαρχούσης, ὡς μὲν οὖν οἱ παλαιοὶ ἴστό-
ρησαν, ὅτι χολῆς τῆς ἔανθης κατασκηψάσης ἐν τῷ μορίῳ
καὶ οἶνον ἀναποθείσης, συμβαίνει τὸ πάθος διεν τινὰς
ἄνησ καὶ ψυχρὸν ὕδωρ ποθέν. ἐπὶ μέντοι τῆς ψυχρᾶς
διαθέσεως τανῦν σκοπητέον, ποίους βοηθήμασιν αὐτὴν
μεταστῆσαι δυνατόν. καστόφιον μὲν οὖν κοπεὺν εὐ μάλα
καὶ λειωθὲν ἄμα ἐλαίῳ διασκεδάννυσι τὴν διάθεσιν
ῶσαντας πηγάνενον ἔλαιον μετὰ καστοφίου καὶ τοῦ
ἀφεψήματος τοῦ πρασίου, κώλυκοῖς βοηθεῖ. τὰ αὐτὰ
δὲ ποιεῖ καὶ κύμινον αἰνιοπικὸν συνεψηθὲν ἐλαίῳ πή-
γανόν γε τὸ δύγριον, ἀλεύμιματά τε τούτοις πρὸς βοή-
θειαν. πολλάκις δὲ τούτοις τέλεον ἀπήλλαξε τῆς δια-
θέσεως καὶ τὸ σκορδοφαγεῖν. ἐνεργεῖ πρὸς βοήθειαν,
πᾶσαι αἱ φαρμακώδεις τροφαὶ, οἶνον κύμινόν τε καὶ
πέπερι καὶ γλήχων καὶ δσα τοιαῦτα. τῇ δὲ αὖ θερμῇ
ἄριστόν ἐστι φάρμακον τὸ τοῦ Φίλωνος φάρμακον
ἐνιέμενον· ἐφ’ ὃν μὲν γὰρ διὰ στόματος λαμβάνεται,
δεῖται χρόνον πρὸς σύμπεψιν, κάτωθεν δὲνιέμενον
πρόσφατον μᾶλλον ἐνεργῆσαι· τῷ γὰρ ἐναῦλῳ τῆς ὑπάρ-
χεως ναρκώσει τὰς ὁδύνας, οὐ μὴν ὑπαλλάξει τῆς δια-
θέσεως. ἐνίστε μέντοι προσμιγόμενον ὕδατι, ποτὲ δὲ
ἐλαίῳ τῷ ὠμοτριβεῖ καλούμενῳ, ἐστι δὲ τοῦτο καὶ χιλῷ
κόρεως παραλαμβάνεται, ἐφ’ ὃν ἀμετρία ὁδύνης κρατεῖ
καὶ ἀγρυπνία πολλή. ὃν ὑπεσχόμενη τὴν εὐθίνην, χρεω-
στῶ τῶν δυσεντερικῶν βοηθημάτων τὴν ἐξέτασιν ποιή-
σασθαι, μικρὰς καὶ τούτοις προσθεῖς διαγνώσεις πρὸς
δύναμιν· οὐ γὰρ πάσῃ ἐντέρῳ διαθέσει ἀρμόσει τὰ
διὰ τῆς ἔδρας προσαγόμενα· οὐδὲ γὰρ εἰς ἐστιν δ τού-
των τῶν νοσημάτων λόγος, οὐδὲ μία ἡ δρῶσα αἰτία.

γίνεται δὲ τὸ πάθος ποτὲ μὲν φθορᾶς στόμαχου προηγησαμένης· δριμυτέρων γὰρ τῶν ὑγρῶν γενομένων, ἡ πάροδος ἐλκοῖ τὴν τῶν ἐπτέρων σύστασιν ποτὲ δὲ ἐκ τῆς καλουμένης χολέρας τῆς πρώτης αἰτίας, καὶ ταύτη μέμημα φέρουσα πρὸς κακίαν· τολετῇ δὲ διάθεσις ἡ ἐκ τοῦ καλουμένου τεινεσμοῦ παρακολουθεῖ, τῇ τε συνεχεῖ δξαναστάσει συνεχομένη βιαίως καὶ ἐκυρίψασα τὰ οἰκεῖα σκεπάσματα· ἡ γὰρ φύσις εἰδυῖα τὴν ἐκ τῆς χολῆς πάροδον βλάπτουσαν οἷον γανώματά τινα περιεποίησεν αὐτοῖς τῇ ὑπαλειφῇ τοῦ μελαγχολικοῦ χυμοῦ. εἰκὸς οὖν αὐτὰ δραδίαν τὴν βλάβην δέξασθαι διὰ τὴν ἀποβολὴν τῶν οἰκείων σκεπασμάτων, τῆς χολῆς λοιπὸν αὐτοῖς γυμνοῖς δύμιλούσης. ἔστι δὲ καὶ ἐτέρα τις αἰτία δυσεντερίας, ἡς καὶ Ἰπποκράτης ἐμνημόνευσεν εἰρηκώς, δυσεντερίη ἦν ἀπὸ μελαίνης χολῆς ἄρξηται, θανάσιμον. ἡ δὲ αἰτία αὗτη οὐκ ἔξωθεν τὴν βλάβην κινεῖ, ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐκ βάθους ἀνακύπτει ὀλην μεθ' ἔαυτῆς τὴν νόσον προφέρουσα, ὅπερ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐλεφαντιώντων. ἔστι δὲ καὶ ἔτι τις αἰτία, νομιζομένη δὲ αὐτῇ γενικὴ τὸ πάθος, ἐφ' ᾧ παρελύθη ἡ τοῦ ἡπατος δύναμις· ἀποκρίνεται γὰρ δύμοια κρεῶν πλύσμασιν, ὡς τινας φαντασθέντας δυσεντερίαν ὑπολαμβάνειν εἰναι· πολλοὺς δὲ ἡπάτησε καὶ ἡ καλουμένη αἵμοδός τοις ἐπὶ νόσῳ ἐπτέρων ὀφθεῖσα. δέον οὖν τὸν ἱατρὸν ἀκριβῶς ἐπισκεψάμενον, εὔκαιρον ποιεῖσθαι τὴν ἵασιν διακρίνεις· γὰρ ἀπὸ ἀλλήλων τὰ συμπτώματα καταλήψει τοῦ ζητουμένου, εὐεπίτευκτον ἀν προσενέγκοις τὸ βοήθημα. εἰ δὲ πρὸς τὴν διάγνωσιν ἀμαρτοίης, οὐ μόνον ἀποτυχία ἔσται πρὸς ἵασιν, ἀλλὰ καὶ διπλασιασθήσεται τὸ διάθεσις, τῶν σύνεγγυς τὴν νόσον τὴν ἀγνω-

σίας ὑποδεχομένων, σημειωτέον δὲ ἔκαστον αὐτῶν, καὶ ἀποδιοριστέον ἐτερον, μὴ μόνον τοῖς ἐκκρινομένοις προσέχοντα, ἀλλὰ καὶ ταῖς αἰτίαις καὶ τοῖς τόποις καὶ ταῖς ποσότησι καὶ ταῖς ίδιότησι τῶν ὁδυνῶν, ἔτι μὴν καὶ τοῖς χρώμασι τοῦ χυμοῦ καὶ ταῖς δυσωδίαις. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς τοῦ ἡπατος ἀτονίας ἔντι γνῶναι τὴν ἀτροφίαν τοῦ παντὸς κρατοῦσαν καὶ αὐτοῦ τοῦ μορίου ποιὰν διάθεσιν, τό τε πλῆθος τῶν ἐκκρινομένων καὶ τὸ ἀσθεμόν. 1) ἡ δὲ αἱμοδρότης καὶ αὐτὴ γνωρίζεται ἐκ τοῦ μὴ μετὰ περιστάσεως αὐτὴν ποιεῖσθαι τὴν κένωσιν· ἔτι γε μὴν καὶ διὰ δαγδαίως φέρεται καὶ οὐ στάγην ὡς ἐπὶ τῶν-δυσεντερικῶν. αὐτὸν δέ [σοι] τὸ ἡθος τοῦ κάμυνοντος πρόδηλόν σοι καταστήσει τὴν διάθεσιν, ἀκριβέστερον δέ σοι ἔστω γνώρισμα τοῦ πάθους, τὸ μὴ σὺν τῷ διαχωρήματι ἐξιέναι, ἀλλὰ καθ' ἔσαντο, ποτὲ μὲν πρῶτον, ποτὲ δὲ ὕστερον. ἔτι γε μὴν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ χρώματος δινήσῃ γνῶναι· ἔστι γὰρ τῷ χρώματι μέλιν. καὶ αὕτη μὲν ἡ τῆς αἱμοδρότηδος διάγνωσις· αἱμοδρότης δέ ἔστιν ὁ καλούμενος 2) ἀσκληπιασμός· ἡ δὲ τῆς δυσεντερίας δρεξῆς λεγέσθω. φανερὸν οὖν ἡμῖν κατέστη ἐκ τῶν προειρημένων σημείων, τῆς τε χολέρας καὶ τοῦ στομάχου φθορᾶς, προσέτι δὲ καὶ τῆς μελαίνης χολῆς εἰς ἔντερα μετάστασις· ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἔσανθῆς χολῆς τῷ πλήθει ἡ νόσος ὑφίσταται, ἐπὶ δὲ τῆς μελαίνης χολῆς καὶ διὰ τὸ πλῆθος καὶ ποιότης μόνον ἄμα τῷ βάρει δρᾷ· διὰ τοῦτο μάλιστα

1) Διάγνωσις αἱμοδρότηδων. In ora. 2) Cf. Theoph. de excrem. p. 260. et Apollon. Ctiens. etc. schol. in Hipp. et Gal. II. p. 386. edit. meae. Fabr. Bibl. Gr. XII. p. 653.

ἐκ τῶν κάτω ἀρχεται, ὅτι καὶ τῇ δοπῇ ὑφιέλανει. εἰσηται μὲν οὖν ἡμῖν ὡς ἐκ τῶν διττῶν αὐτῆς χολῶν λαμβάνει τὴν γένεσιν, προσέτει δὲ καὶ τὸν τεινεσμοῦ λεγομένου. ἡ μὲν οὖν δυσεντερία κὰν ἐκ τῆς χολῆς συσταῖη, ἀλλ’ οὐκ ἀθρόως, οὐδὲ διφέντης αὐτῆς τὴν κακίαν γνωρίζει, ἀλλὰ κατὰ μέρος πρόεισι πρὸς ἀπώλειαν τοῦ ζώου. ὅθεν καὶ τοῖς βοηθήμασι τάξιν δέον προσθεῖται, καὶ τοῖς μὲν ἀσθενῆ κεκτημένοις τὴν δύναμιν ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖς τῶν νοσημάτων δεῖ κεχρῆσθαι, 1) ἐπεὶ μέτρον δὲ αὐτοῖς χαρίζεσθαι τι προσήκει πρὸς τὸ ποσόν φθάνει γὰρ πολλάκις τῇ παρόδῳ τῶν μορίων, πρὶν διμιλῆσαι τῷ παθόντι, ἀμβλυνθῆναι τῆς ἐνεργείας. ταυτὶ μὲν οὖν δεῖ ποιεῖν ἐπὶ τῶν ἄνω κακῶν φραμάκων, κοινὸς δὲ ἡτα λόγος καὶ ἐπὶ τῶν σφετέρων. κρὴ μὲν οὖν καὶ ἀλείμματα προσφέρειν ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τούτων. τίνος δὲ ἔνεκα τὰ μὲν ἐν τῇ ἐπιφωείᾳ θερμὰ κατὰ δύναμιν προσάγουσι, τὰ δὲ ἐντὸς διδόμενα στύφοντα μᾶλλον καὶ ψύχοντα τὰς διαθέσεις; τοιαύτας γὰρ καὶ τὰς τροφὰς εἰώθασιν αὐτοῖς κατασκευάζειν. πράττουσι δὲ τούτο δὲ διν προστίθημι λόγον, διε περ ἐν τοῖς πρόσω πέρεσι δύνασα ἡ χολὴ τῷ πλήθει πολεμεῖ τοῖς ἐντέροις. τοῖς μὲν οὖν ἀλείμμασι χρῶ τοῖς θερμοῖς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας πόδες τὸ μεταστῆσαι τὸ πόλὺ τῆς ὕλης, καὶ τῇ τῶν πόρων ἀναπετείᾳ τούτο διαφορῆσαι. καὶ τοιαύτη μὲν ἡ τῶν ἀλείμματων χρεία. ἀνόμοια τούτοις κατὰ τὴν δύναμιν τὰ ἐντὸς προσάγεται, ὅπως τονθέντα τὰ ἔντερα μὴ παραδέξωνται τὴν λυποῦσαν αἰτίαν. ἀλλ’ οὐ πεψὶ τούτων ἡμῖν πρόκειται

1) Fort. ἐπίμετρον.

λέγειν, περὶ δὲ τῶν κατωτερικῶν βοηθημάτων ὑπεσχόμεθα λέγειν. ἔστι δὲ πρῶτον μὲν ἄριστον τὸ διὰ τους χυλοῦ τῆς ὀρύζης μέρη τινὰ τρία, μύρων τῶν ἅμα αὐτοῖς συναφεψομένων τῆς πάσης ὀλκῆς τοῦ φαρμάκοντος ὑπαρχοῦσης γο. δ. δῆλον ὡς τῆς συστάσεως αὐτοῦ ὑπαρχούσης παραπλησίας μέλιτι λεπτῷ κατὰ τὴν οὐσίαν, πρὸς τὸ καὶ εὐπάροδον αὐτὸν ὑπάρχειν καὶ ἐμπλαστικὸν· ἡ γὰρ τῆς νόσου κακία μᾶλλον δεῖται τῶν ἐμπλαττόντων· οὕτω γὰρ Ἑλκωσις βαθεῖα τὸ συμβαῖνον, ἀλλ ἐπιπολῆς 1) μόνον ἡ φλέξις. δοσον δὲ ἐπιτελεῖται ἡ τοῦ πάθους κακία, τασσοῦτον δεῖ ὑφαιρεῖν μὲν τῶν ἐμπλαττόντων, προστιθέναι δὲ τοῖς στύφουσιν.

"Ἄλλη σύνθεσις ἐμπλαστικὴ.

Ἐστι δὲ καὶ ἄλλη σύνθεσις ἐμπλαστικὴ τραγακάνθης λαμβάνουσα λυθείσης ἐν ἀφεψήματι φόδων, προσλαμβανόντων τούτων καὶ χυλοῦ ὀρύζης ἵσον τοῦν δυοῖν πρὸς μέτρον. ἡ μὲν τραγάκανθα δύναται παραμπλάττειν τὴν τῶν ἐντέρων Ἑλκωσιν, ἡ δὲ ὄρυζα δύναται τὸ αὐτὸν δὲ καὶ ἡ τραγάκανθα ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τονοῦ, τὸ δὲ τῶν φόδων ἀπόζεμα δύναται θωπεύειν τὴν χολήν. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ἀρχῆς δεῖ προσφέρειν.

Τί δεῖ ποιεῖν ἐφ' ᾧν νομὴ κρατεῖ τῶν ἐντέρων.—
Ἐφ' ᾧν δὲ νομὴ κρατήσει τὰ ἐντερά, δυσωδία μὲν τὸ κρατοῦν. ἀρμόζει δὲ τούτοις ἐνιέναι χυλοῦ φακῆς. μέ-

1) μόνης F.

λιτι δὲ αὐτῷ συμμικτέον, μάλιστα τῷ ποντικῷ ἔστι δὲ τούτοις προσεμίσγομεν καὶ συνπιηρίαν. οὗτο γὰρ δυνήσῃ τῷ μέλιτι ἀμα τῇ φακῇ δύψαι, τῇ δὲ συνπιηρίᾳ ὑποξηράναι.

Τέ δὲ ἐφ' ᾧ καὶ σώματα ἐφθαρμένα συναποχρίνονται. — Εἰ δὲ ἐπὶ πλέον τὰ τῶν νομῶν ἐπικρατήσει, ὡς καὶ σώματα ἐφθαρμένα συναποχρίνεσθαι, δεῖ πρῶτον ἀλμην ἐνιέναι ἀλδες ἀμμωνιακοῦ δῆλον ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν λαμβανομένου· ἔστι γὰρ λεπτομερέστερον τοῦ κοινοῦ. τοῦτο μὲν οὖν ὡς πρὸς τὸ ἀποσμῆξαι πρῶτον ἐνιέσθω. εἰ γὰρ τὸ πρῶτον φάρμακον οὐκ ὄντης τὸ διὰ φακῆς καὶ τοῦ μέλιτος, τεκμαίρου ἐκ τῆς μελαίνης χολῆς κρατεῖν διάθεσιν. δοσον οὖν χαλεπωτέρα ἡ αἰτία, καὶ κινδυνωδεστέρα ἡ νόσος. δεῖ καὶ τῶν φαρμάκων ἐπιτέλειν τὴν ἐνέργειαν καὶ λαμβάνειν αὐτοῦ μὲν τοῦ ἀμμωνιακοῦ ἀλδες μέρος α', ἀκάνθης τῆς αἴγυνπτίας μέρη γ', καὶ ἐλεβόρου μέλανος οὔσον τῷ ἄλατι ἐναφεψήσας δὲ ὑδατι τὴν τε ἄκανθαν τὴν αἴγυνπτίαν καὶ τὸν ἐλέβορον τῷ ὑδατι, τοῦ ἀλδες προσμίξας ἔνιε.

Οπηρίκα δὲ τὰ τοῦ πάθοντος ἐπιταθῆ, καὶ ἡ νομὴ οἷον εἰς τέκνωσιν παντελῆ περιστῆ, τὸ τηνικαῦτα τῷ τελευταίῳ πάντων φαρμάκῳ χρῆση· ἔστι δὲ τοῦτο σανδαράχης, ἀρσενικοῦ τε καὶ ἀσβέστου ισόδροπον ὀλικὴν ἐχόντων ἀπάντων. αὐτῇ μὲν οὖν ἡ ἀναγραφὴ τῶν βοηθημάτων παρείληπται, ἐφ' ᾧ σῆψις τὸ κρατοῦν καὶ εἰς ἐσχάτην κακίαν περιέστη τὸ πάθος. δπότε δὲ μελάτα τῆς σωτηρίας ἐλπὶς ὁφθῆ διά τε τῆς τῶν τραυ-

μάτων ἀνακαθάρσεως. ὅψει δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῆς τῶν ἐκκρινομένων ιδέας, καὶ ἐκ τοῦ τὸ πολὺ τῆς δυσαδίας πεπαῦσθαι. ὅσον γὰρ προκόπτει ἡ διάθεσις, τὸ σοῦτον δεῖ καὶ τὴν τῶν βοηθημάτων ἀμείβειν ὑλην, καὶ ἡπιωτέραν αὐτὴν κατασκευάζειν. οἶνος οὖν μυρτίης σὺν ἀκαίᾳ λειωθεὶς ποιεῖ. καὶ τὸ διὰ τῶν χάρτων δὲ ἄριστόν ἔστι βοήθημα, δῆλον δὲ ὡς καὶ τούτων καυθέτων καὶ ἐκτεφρωθέντων ἐν οἴνῳ τε σπαθίτη ἥ μενδησίῳ ἐνιεμένων. ἀρμόζει δὲ καὶ ὁ τοῦ Μούσα τρόχισκος οἰνομέλιτι προσαγόμενος. δύναται γὰρ ἀποθεραπεῦσαι τὸ πάθος τέλεον. εἰ δὲ μὴ παρείη οὗτος, τὸν διὰ τῶν ἀλικακάβων ληπτέον ἀρκεῖ γὰρ οἶνος καθ' ἕαντὸν ἐνιέμενος. ἔστι γὰρ ἴκανὸς καὶ πρὸς ἐπούλωσιν ἀγαγεῖν, ἔτι γε μὴν καὶ τὰ τῶν δευμάτων λείψανα ἴστησι. Καὶ αὖτη μὲν ἡ τῶν συνθέτων φαρμάκων πρὸς ἐπούλωσιν χρῆσις.

Περὶ τῆς ἀπλῆς ὑλης.

Πλείστη δὲ καὶ ἀπλῆ ὑλη τοῖς παλαιοῖς πρὸς ταῦτα ἀναγέγραπται· διοῦς συριακὸς χρησιμεύσει καὶ διὰ τῶν δυοῖν τόπων λαμβανόμενος· τὰ δὲ τῶν διοῶν κύτινα καὶ σίδια, ὅμοίως ποιεῖ· πολλάκις δὲ καὶ πανταὶ αἱ τε φίλαι καὶ οἱ ἀκρέμονες, ἀφεψηθεῖσαι ὑδατι καὶ ἐντεθεῖσαι, εὖ μάλα χρησιμεύοντι· τὸ αὐτὸν δὲ ποιεῖ καὶ ἡ τῆς βάτου φίλα· καὶ ἄλλα μὲν οὖν πλεῖστα βοηθήματα πολλοῖς μημονευθέντα. ἀλλ' ἡμεῖς μὲν 1) τὴν πεῖραν διὰ τῶν ἔργων ἐλάβομεν, τούτων τὴν διδασκαλίαν

1) Fort. ἐπει ομ.

ξεδέμενα. μικρὰ δέ τις ἡμῖν ὑπολέιπεται μοῦρα τοῦ λόγου, ἡ περὶ τῶν αὐτοφυῶν καὶ ἀπλῶν φαρμάκων ἐπέργεια, ἀντί οὐδὲν τοῖς τεχνίταις ἐστὶν εὔδηλος, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἴδιώταις. ἀλλ’ οὐ πάπτα τὰ ἀπλᾶ ἀνεξέταστα καταληπτάνειν δέον· τινὰ γὰρ αὐτῶν οἵοις ἀποσπάσματα τυγχάνει τῶν συνθέτων. εἰ οὖν τὸ ὄλον λόγῳ συνέστη, ἀνάγκη καὶ τὸ μέρος ὡς συμπληρωτικὸν τοῦ ὄλον τυγχάνον· καὶ γὰρ παρ’ ἴδιωτῶν αἱ προσαγώγαι, ἀλλ’ ἐπισημοτικὰ τὰ προστάγματα, κεκρυμμένοι ἐν ἑαυτοῖς φέροντα τὸν γοῦν. τινὲς γοῦν χόνδροι ἀλλοι προσάγοντι τῷ δακτυλίῳ πρὸς ἐρεθισμὸν τοῦ περιττώματος· τὸ δὲ αὐτὸν ποιεῖ καὶ νίτρον προσαγόμενον· εὐτορώτερον δὲ δράσει καὶ ἡ τοῦ χαλκύνθου πρόσθεσις. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ τὸ μέλι παραδόντες πυρὶ καὶ οἴον πασιτιλῆδες ποιήσαπτες τὸν καλούμενον βάλανον ἐπενεγκόντες, ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ· τοῦ δὲ αὐτοῦ καὶ Ἰπποκράτης ἐμνημόνευσεν ἐν τῷ προγνωστικῷ καὶ ἐν τῷ περὶ πτισάνης λόγῳ. τινὲς δὲ αὐτῷ καὶ βραχύτατον παραπλέκοντι νίτρον, πρὸς τὸ ἐρεθιστικώτερον αὐτὸν κατασκευάσαι. τὸ δὲ αὐτὸν ποιεῖ καὶ ὁ τῆς μορέας ὅπος, ἔψιφ καθάπερ πεσσὸς προσενεχθεὶς μάλιστα ἐπὶ τῶν δυσαίσθητον ἔχοντων τὴν ἔξιν. πολλοῖς δὲ ἐγράφισται ἄριστον ὑπάρχειν πρὸς ταῦτα καὶ τὸν τοῦ δαφάνου φλοιὸν προστιθέμενον τῇ ἔδρᾳ· ποιεῖ δὲ αὐτὸν καὶ ὁ χυλὸς τῆς δαφάνου ἔριφ προσενεχθεὶς καθάπερ προείρηται· ὁ δὲ τῶν φύλλων τῆς δαφάνου χυλὸς πινόμενος ἐμβάσει μάλιστα δυσοργιῶσιν ὅποι ψύξεως, ὅπίνησι μεγάλως, διὰ πείρας ἐστί. Θαυμάσιον δὲ βοήθημα καὶ τὸ τοῦ κρομμύου ἐπὶ τούτων τῶν χρειῶν εὑρηται, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ἱκτερικῶν, οἷς τὸ γαστὴρ ἐπέχεται, καὶ

ποῖς ἄλλοις τοῖς δὲ ἀπονοίαν· τῆς χολῆς ἐπεχομένοις
τὴν κοιλίαν λαμβάνεται δὲ τὸ κρόμμυον καὶ οἰονὶ λε-
πισθὲν, μικρόν τε ὑποθλᾶται· εἴτα κελεῦσαι τὸν ἄρ-
δχωστεν λούσασθαι, ἔξελθόντα τε καὶ ἀπομαξάμενον
αὐθις εἰσέρχεσθαι καὶ λαμβάνοντα τὸ κρόμμυον ἀπο-
θέσθαι ἐν θερμοτέρῳ τόπῳ ἀνίκμῳ· εἴτα ἐπικαθίσει
δέ πάσχων ἀμφὶ τῷ δακτυλίῳ προσθεῖς καὶ μικρόν
τινα κηρὸν ποιήσας βορβορυγμόν τινα αἰσθηθεὶς ἔξελ-
θέτω· τοῦτο γὰρ σημεῖον τῆς ἐνεργείας. ἐστι δὲ παρα-
δοξότατον καὶ τὸ ἐκ τῆς βίβλου κατασκευαζόμενον, ἐναρ-
γεστάτην πεῖραν δεῖξαν τοῖς χρησαμένοις. λαμβάνοντες
οὖν τὴν πάπυρον καὶ οἰονὶ, τῇ συναγωγῇ μικρὸν
σφαιρίον ποιήσαντες, ἀποτελεῖ τὸ ζητούμενον· γίνεται
δὲ τοῦτο δὲ ὅν προστίθημι λόγον· τῶν γὰρ μυῶν σύμ-
πτωσιν ὑπομεινάτων, ἀρεὶ τῆς παπύρου ἐμβληθείσης
δὲ οίον ἐκ τῆς ἐγχωρίου ὑγρότητος διαφυσηθείσης,
διεγέρει τούτους τῇ τῶν τόπων διαστολῇ· τὸ δὲ αὐτὸ
συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἐλκῶν τῶν τὴν μύσιν ὑπο-
μεινάτων ἐκ κακοθεραπείας· ἐκ τῆς παπύρου τῆς
συμβολῆς ἀνευρυσμὸς γίνεται τῆς ἐπιφανείας. καὶ
αὕτη μὲν ἡ ἀπόδοσις τοῦ λόγου τῆς κατὰ τὴν
πάπυρον χρείας. ποιεῖ μὲν οὖν πρὸς ταῦτα καὶ τὸ
πράσον ὑποτιθέμενον· καὶ τὸ τῶν μυῶν ἀφόδευμα τὸ
αὐτὸ δρῦν δύναται. εἶδον δέ τινα ἐγώ καὶ πηλαμύδος
τεταριχευμένης τὸν δρῦαλμὸν ἔξελόντα, προστιθεῖ τῇ
ἔδρᾳ· καὶ τοῦτο γὰρ εὐπορίστως ἥννεσ. καὶ λάρδος
δμοίως ταριχηρὰ ὡς βάλανοι προστιθέμενοι ὡς β' ἦ
γ' δεόντως ἐνεργοῦσι. τὴν μὲν οὖν τῶν ἀπλῶν φαρμά-
κων χρῆσιν τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς πείρας εὑρομεν, δέον
δὲ προσπλέκειν αὐτοῖς καὶ τὸν λόγον. τὴν μὲν οὖν

πρώτην αὐτῶν ἐνέργειαν παραχωρεῖν τῇ φύσει δέον, καὶν δῶμεν λέγειν ὡς δριμέα καὶ θερμὰ ἔρεθίζει. ἀλλὰ πάρειαι καὶ ἔτεραι ὅλαι τὴν μὲν ὁμοίαν αὐταῖς ἔχουσαι δύναμιν, οὐκέτι δὲ καὶ τὴν ἐνέργειαν, ὥστε καὶ τὴν τούτων ἐξέτασιν σιωπητέον. καθὼς δὲ προεπτον, τὸν λόγον κίνει πρὸς τὴν ἐπιδέξιον χρῆσιν. καὶ τοῖς μὲν ὅποις γάλα προσμίσγειν δεῖ πρὸς τὸ μὴ ἐκκαῦσαι τὸν δακτύλιον εὐπαθὲς γάρ ἐστιν, ἐκ τούτων βλάβην ἀπενέγκασθαι· ἡ γὰρ χολὴ πολλάκις τῇ παρόδῳ ἡδικησε, καὶ μᾶλιστα συνηθείαν αἰτησ ἔχούσης πρὸς τοὺς τόπους. εἰ οὖν τὰ κατὰ φύσιν λύπει, πόσῳ μᾶλλον τὰ ἔνεα; δῆξιν γὰρ ποιήσαντα ἔλκωσιν γεννᾷ. ἔσται οὖν κακὸν κακῷ διάδοχον, καὶ μᾶλλον τὸ δεύτερον ἀνιαρὸν ἔσται μετὰ γὰρ τὴν ἐκτὸς βλάβην εἴργεται πλέον καὶ τὰ τῆς κοιλίας· τῇ γάρ ἀνίᾳ πλεῖστον κωλύεται τὰ περιττώματα, διθεν δέον φροντίζειν τῆς τῶν προσαγομένων ὑλῶν χρήσεως· τὸ γάρ ἄριστον ἐκ τούτων ὅψει. περὶ μὲν οὖν τῶν διπωδῶν φαρμάκων εἴρηται πῶς ἀν αὐτῶν τὸ δριμὺ τῆς ποιότητος διὰ τῆς τέχνης κατασκευάσῃς, περὶ δὲ τῶν μονοῦλων δέον υἱὸν ἐπισκέψασθαι δύπως καὶ ταῦτα μεταρυθμιστέον τῆς βλάβης τῆς πρὸς τὸν δακτύλιον. τὸ μὲν πράσον ἡ τὸ τῶν μυϊῶν ἀποπάτημα καὶ τὰ δμοια τούτοις δσα ἡμῖν ἐγνώρισται, δεῖ ύπαλείφειν δοδίνῳ ἐλαίῳ ἢ τῷ ὠμοτριβῇ καλουμένῳ· ἔσται γὰρ εὐλαβῆς ἡ πρὸς τὸν δακτύλιον δμιλία τοῦ φαρμάκου· ἔξεις γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων τὸ ἄλυπτον τῆς τε προσαγωγῆς καὶ τῆς ἐνέργειας· δεῖ γὰρ τὸν ἐγχειριστα πρὸς βοήθειαν μὴ ἐνὶ μόνῳ ἀποβλέπειν τῷ παθόντι, ἀλλὰ συντεκμαίρεσθαι μὲν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ φαρμάκου, διαγινώσκειν δὲ καὶ

τὸ πρῶτον πόσοις δμιλῆσαν μορίοις φθάσεις πρὸς τὸ
πάθος· οὐ γάρ ἐστιν ἀτοπὸν τὰς καθολικὰς μεθόδους
τῶν ἱάσεων ἐπισύρεθαι καὶ πρὸς τὰ μέρη συγγενῆ
γάρ ἀλλήλων τυγχάνει πάντα διὰ πάντων, ἐν κοινῷ
τέλος σωτηρίαν τοῦ πάσχοντος μεταδοῦνται. Ἡμῖν μὲν
οὖν καταπαῦσαι ἐνταῦθα τὸν παρόντα λόγον ἄριστον,
βραχύτατα μὲν κατὰ δύναμιν εἰρηκόσιν οὐδὲ γὰρ πρὸς
ἄπειρον μῆκος λόγων χρείαν πραγμάτων ἐπεκτείνειν
ἀγαθόν· δητορικῆς γὰρ τὸ τοιόνδε σκέμματα ἐναβρύνε-
σθαι τῇ μακρῷ διηγήσει, ἀλλ ἡμῖν οὐ πρὸς καλλιλεξίαν
δικοπόδες, οὐδὲ 1) κιλοντηγοροῦμεν πρὸς τὸ παρόν δόξης
ἔνεκεν τῆς οἰκείας, ἀλλὰ πράγματιν ἑαυτοὺς προσδή-
σαντες διδασκαλίας ἔνεκα καὶ ἐνδείξεως τόνδε πεποιή-
μεθα τὸν λόγον. —

Ἐκ τοῦ περὶ κλυσμῶν ὅτι διὰ τρεῖς αἰτίας
παραλαμβάνονται.

1) Παραλαμβάνονται οἱ κλυσμοὶ διὰ τρεῖς αἰτίας
ἥτοι πολλὰς ἡμέρας τῆς γαστρὸς ἐπεσχημένης, ἵνα μή-

---

1) *Hort. κυλικηγοροῦμεν.* 2) *Hoc Antylli caput in eodem codice legitur proximum Severi libello. Antylli enim esse videtur, quia Ruphi de medicamentis purgantibus librum fol. 224. Cod. sequitur caput Antyllou ἐκ τοῦ διετέρου διαιτητικῶν λόγου, περὶ καθαρτηρῶν κενούντων, quod nondum editum alio loco vulgare mihi est consilium. Quod Antylli caput excipit nostrum ἐκ τοῦ περὶ κλυσμῶν, quod eidem tribuere Antyllo non dubito.*

τε ἐκ τῆς παραθέσεως καὶ τῆς παλαιότητος τῶν σκυ-
βάλων ἀναθυμίασίς τις γένηται ἀηδής, χώραν τε ἔξη
τὰ εἰσφερόμενα σιτία, κεκενωμένων τῶν ἐντέρων, ἢ τε
πέψις μὴ μοχθηρὰ γένηται καὶ ἡ ἀνάδοσις τῶν νεαρῶν
σιτίων ἐπιπλεκομένη τοῖς παλαιοῖς περιττώμασι, ἢ
ὅταν αὐτοῦ τοῦ πυρετοῦ σύνεκτικά καὶ αὐξητικά
ὑπάρχῃ τὰ περιττώματα, χορηγίαν παρέχοντα ἐκ τῆς
ἰδίας ἀναθυμιάσεως, ἢ ὅταν τὰ ἐγκείμενα σκύβαλα
συμπτώματός τινος παρεκτικά ἢ. μάλιστα δὲ τὰ τοιαῦτα
συμπτώματα ἐν ταῖς ἐποχαῖς τῆς γαστρὸς ἐπιφέρεται,
βάρησις τῆς κεφαλῆς, καὶ σκοτόδυνος καὶ κεφαλαλγίας,
ἀνατροπὴ στομάχου, ναυτίας, ἀνορεξίας, σπαραγμοὶ αἱ-
ματώδεις, δίψαι, στόματος ἕηρότης καὶ πικρότης,
πνεύματος φυσωδία, ὑπνοὶ μετέωροι καὶ ἀηδεῖς, ἐμ-
πνευματώσεις καὶ στρόφοι.

Δριμέσι κλυσμοῖς χρηστέον ἥτοι σκυβάλων ἔνεκα
κομιδῆς, ἢ ὑπὲρ τοῦ τὰ ἐνοχλοῦντα τὸ σῶμα ἐπισπά-
σσοσθαι εἰς τὰ ἔντερα, καὶ δὲ αὐτῶν ἐξάγειν, ἢ μετα-
γωγῆς ὑλῆς ἐκ τινος τόπου εἰς τὰ ἔντερα, καὶ τέταρ-
τον ἔνεκα τοῦ μοχλεῦσαι καὶ ἀνακινῆσαι διάθεσιν
ἐσκιδῇωμένην ἐν τῷ σώματι· ἔνεκα μὲν οὖν κομιδῆς
τῶν σκυβάλων, ἐπειδὰν ἕηρά τε ἢ καὶ πολλὰ καὶ
ἐσφηνωμένα καὶ πολλαῖς ἡμέραις ἀπειλημμένα. ἐν
ῶρᾳ οὖν χειμεριώῳ σφόδρα, οὔτε ὑπὸ θέρους δια-
καοῦς παραλαμβάνομεν τοὺς δριμεῖς κλυσμοὺς, ἐπει-
δὰν ἀποδοκιμάζωμεν τὰ δριμύτερα τῶν καθαρηρίων.
χάριν δὲ μεταγωγῆς χρώμεθα ἐξαιρέτως ἐπὶ καταφορᾶς
τῆς ἄνευ πυρετοῦ ἢ σὺν πυρετῷ νωθρῷ, ἐπὶ πνιγὸς
ἥστερικῆς, καταπτώσεως ἐπιληπτικῆς, σκοτώματος μά-

λιστα, ἐπὶ πνιγμῶν τῶν ὑπὸ ἐλεβόρον ἢ γάλακτος ποθέντος ἐν τῷ στομάχῳ καὶ διὰ τοῦτο πνίγοντος, καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπὶ μύκησιν ἢ ὅμφαξι βρωθεῖσιν ἢ ἐπὶ τῷ ἀγαρικῷ, στρύχνῳ ἢ μανδραγόρᾳ ἢ ἰσσκυάμῳ κατεσπῶντες γὰρ εἰς ἐντερα οἱ δρεμεῖς κλυσμοὶ τὸ ἐνοχλοῦν τῷ σώματι ἔφδιως ἀπολύουσι τοὺς πνιγμούς. ἐπὶ δὲ διαθέσεσι χρονίαις, ἐμμόνοις ἥρωμεθα δριμέσι κλυσμοῖς, ἵσχάδι, ἀρθρίτιδι, κεφαλαίᾳ, δρυστικῇ, ἐξανθήμασιν, ὕδρωψι, νεφρίτιδι καὶ ὑστερικῇ διαθέσει, κινοῦσι καὶ ἐκμοχλεύουσι τῶν καθαρτηρίων οὐκ ἔλαττον.

Γαληνοῦ περὶ τῶν ἐπταμήνων.

1) *Tῆς κυήσεως οὐκ εἴς ἀρισμένος χρόνος οὔτε τῶν ἐπταμήνων βρεφῶν οὔτε τῶν δικταμήνων ἢ δεκαμήνων ἔστι. ἐπὶ τῶν ἐπταμήνων γῦν ἐρῶ, μηρύσας τὰ δὲ δύον μοι τοῦ βίου γνωσθέντα πάντα φιλοπόνως βουληθέντι γνῶναι τὰς ἀκριβῶς παραφυλαχθείσας ταῖς γνωτιξὶ συλλήψεις τοῦ σπέρματος. τῶν ἀγνοουμένων οὐδὲ διῆς κυήσεως χρόνος εὑρεθῆναι δύναται. τὰς μὲν δὴ πλείστας εὗρον ἐν τῷ μεταξὺ τῶν ρπί' καὶ σ' ἡμερῶν οὔτε ἔξωτέρω τῶν σδ., καὶ τινα οἰδαμεν γνωτικα κύουσαν ἐκατὸτε πδ ἡμέρας συμπληρωθείσας. ἡ δὲ πρώτη διαμόρφωσις τῶν ἐμβρύων διασημαίνει περὶ τὰς μέρας, ἔως μὲν 2) ρθή ἡμερῶν οίον γραμμαὶ τινες αίματώδεις ὑποφαινονται, περὶ δὲ τὴν ιήθρού μβος σαρκώδης καὶ ἴνωδης*

1) Ex alio codice est Florentino Plut. LXXIV. 2. hoc fragmentum secundum Galenum, ut mihi videtur, ex ejus libris consarcinatum. 2) Leg. 3'.

1) τις διασημάτινεται, καὶ σφυγμὸς ἐν αὐτοῖς εὑρίσκεται τῆς καρδίας περὶ τὰς τρεῖς ἐννάδας, ὡς φησὶ Λιοκλῆς· ὑμερώθη μυξώδη γένεται, φανερῶς ἀμυνόδως ὁ τύπος τῆς δάκηεως καὶ ὁ τῆς κεφαλῆς. περὶ δὲ τὰς δὲ ἐννάδας δρᾶται διακρινόμενον ὅλον τὸ σῶμα ἥ τὸ τελευταῖον μιᾶς προστεθείσης ἐννάδδος περὶ τὴν μ'. συμφωνεῖται δὲ τοῖς χρόνοις τῆς πανιελοῦς διακρίσεως τῶν ἐμβρύων, θᾶσσον δὲ διαμορφώνται τὸ ἄρδεν τοῦ θηλεως, καὶ τὰ ἐν τοῖς δεξιοῖς τῶν ἐν τοῖς εὐωνύμοις.

---

2) Ὁνόματα τῶν ἴατρικῶν ἔργα λείων κατὰ στοιχεῖα οἵς ἐν ταῖς κειρουργίαις χρώμεθα.

"Αγκιστρα.

ἀγκίς.

3) ἀκμάδιον.

ἀντιβολάδιον.

4) ἀντιτόμον.

ἀντόπτρα.

1) τινὰ Cod. 2) E codice Florentino bibl. Laurent. Plut. LXXIV. 2 membranaceo, saec. XI, forma 4ta. fol. 181. Apographum Cod. Paris. 2:10 bombycinus. Inter haec instrumentorum chirurgicorum vocabula sunt, quae et chirurgum et lexicographum mirifice possunt vexare. Menda apertissima in notulis meis correxi atque aliqua haud infeliciter conjectisse mihi videor. Restant autem vocabula, quae meo felicius acumen vel explicabit vel emendabit. Haec sunt πρασία, σαλπίη, στοματῆς, τετραπιαζὸς, quae me plane non intelligere confiteor. At Lobeckium quoque nostrum, in his literis κορυφαῖον, eadem vocabula exercuerunt, et ipsi pro tempore inexplicabilia. Praeterea sunt obscura κυνόρραφον, λεπτάριον, πναξός. 3) Fort. ἀκμάδιον. 4) ἀντότομον. Codd.

1) ἀξινστήρ.	2) ἄρις.	3) φλεβοτόμον.
βλεφαροκάτοχον.	βούγλωσσον.	γλωσσοκάτοχον.
γραμμιστήρ.	διαστολεύς.	4) διπύρηνον.
διόπτρα.	5) διωστήρ.	έγκοπεύς.
6) ἐθειρολόγος.	ἐμβρυουλκός.	ἐμβρυοτόμον.
ἐμβρυοθλάστης.	ἐμβρυοσφάκτης.	ἐνετήρ.
7) ἐντεφοφύλαξ.	ἐπικόπιον.	8) ἐπικρούστιον.
καθετήρ.	καλαμίσκος.	κασία.
κέστωρ.	καυλοκλυστήρ.	κναθίσκος.
κλυστήρ.	κυνόραφον.	λαβίς.
λεπτάριόν.	λεπτομήλη.	λιθοτόμον.
μαχαίριον.	9) μαστολαβίς.	μήλη.
μηλωτής.	μηνιγγοφύλαξ.	10) [*] μητρανύκτης.
μητρεγχύτης.	δέξια.	δέξιλαβίδιον.
δδοντάγρα.	δδοντοξύστης.	δστάγρα.
δστεγχύτης.	οσταναλαβίς.	δφθαλμοστάτης.
παρακεντήριος.	παραστολεύς.	11) περιξύστης.
περιλαβίς.	πλευροπρίστης.	12) πολυσφάκτης.

1) Fort. ἀναξινστήρ sive ἀγξινστήρ. 2) ἄρις Codd. 3) Fort. βλεφαροτόμον. 4) διπύρηνον Codd. 5) διοστήρ Codd. 6) ἐθερολόγος Codd. 7) ἐντεφοφύλαξ Codd. 8) Fort. ἐπικρούστρον. 9) μασχολαβίς Codd. 10) μητρανύ^x Cod. Laur. μητρανύ^y Cod. Paris. Fort. μητρανύκτης sive μητρονύκτης. 11) πέρ. ξύστης Codd. 12) Fort. παιδοσφάκτης.

1) πρίων.	πρασία.	2) περατοτόμον.
3) πυαξός.	πυονικός.	δαψίδες.
φίνη τὰ ρινίον.	ρινοσπάχιον.	σαλπίνη.
σαρκολάβον.	σμίλη.	σίφων.
5) σκυθομήλη.	6) σκηνοράφιον.	σπαθομήλη.
σταφυλολαβίς.	σταφυλοκαύστης.	σταφυλοτόμον.
στοματῆς.	συριγγοτόμον.	τετραπιαζός.
τρύπανον.	τριχολάβον.	ὑπερβιβαστήρ.
φλεβοτόμον.	χαρακτήρ.	7) χοινικές. ψαλίδες.

1) πρίων Cod. 2) περοβότομον Cod. Par. Fort. παρατόμων.
Nam κερατοτόμον literarum ordini contrarium. 3) πυαξός Cod.
Par. 4) σμίλη Codd. 5) Fort. σκυθομήλη. 6) Fort. σκυνιορά-
φιον. 7) χοινικές Codd.

